

näkyvä nainen

NNKY KFUK YWCA

4/2009

M
Itella
Oyj

Kuva: Pirjo-Liisa Penttinen. Lyonissa, Ranskassa sijaitseva korealaisen Jeong Hwa Choin teos on nimeltään "Flowers tree".

NNKY vietti järjestöpäivää Jyväskylässä

Ekumeeninen Euroopan kirkkojen konferenssi

Att vara kvinna i det heliga kyrkorummet - del III

NNKY

KFUK

PÄÄKIRJOITUS

Pirjo-Liisa Penttinen

Kääntyvät lehdet

Suomen hyvä korruptoitumattomuusmaine on saanut kolauksia, kun yhteisen hyvän hoitamiseksi tarkoitettujen rahavirtojen kulkua on alettu tutkia. Myöskään Suomen hyvä tasa-arvomaine ei säily ellei sitä aika ajoin palauteta todellisuuteen: naisten asema työmarkkinoillamme on todettu monia EU-maita heikommaksi. Tutkimuksin on todistettu, että äitiys- ja vanhempainvapaalta palaavia naisia syrjitään. Niin vanhemmuuden vastuun jakamista, sukupuolistuneen väkivallan torjuntaa kuin samapalkkatavoitteen toteuttamista on kiirehdittävä, vaikka kuinka väitettäisiin, että politiikka pirstaloituu, ja yhteiskunnalliset kokonaisuudet muuttuvat vaikeasti hallittaviksi.

Pirstaloitumista tapahtuu myös kansalaistoiminnassa: järjestöt erikoistuvat vastaamaan entistä kapeampiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Toisaalta, seuranta- ja arviointitieto auttaisi suuntaamaan käytettävissä olevat resurssit mahdollisimman tuloksellisella tavalla. Seurannan ja arvioinnin avulla on mahdollista kierrättää toimivia käytäntöjä ja huolehtia siitä, ettei vähemmän onnistuneita ratkaisuja toisteta kerta toisensa jälkeen.

NNKY:n perustaminen 1890-luvulla merkitsi suomalaisen elämän näkökulmasta naisten oman uskonnollisen toiminnan ja keskinäisen hartaudenharjoituksen uudistumista. Toisaalta se oli myös reaktio olemassa olevia perinteisiä rouvasväen ylläpitämiä naisasiayhdistyksiä kohtaan. Naimattomille 25-vuotiaille naisille oli myönnetty oikeudellinen täysivaltaisuus 1860-luvulla. Palkkatyö merkitsi myös vapautumista, joka

perusteltiin kutsumuksella ja ns. yhteiskunnallisella äitiydellä. Koko yhteiskunta käsitettiin kodiksi, jossa naisten toiminta nähtiin tarpeelliseksi, näin muutosta analysoi NNKY-liikkeen historian kirjoittaja TT Marjo-Riitta Antikainen. NNKY:n synty ei kuitenkaan kertonut vain uudenlaisesta uskonnollisuudesta, vaan myös siitä, että ajankohtaisiin yhteiskunnallisiin ongelmiin etsittiin uskonnollisia ratkaisukeinoja ja naisten koulutuksen edistämistä pidettiin entistä tärkeämpänä.

Teollistuminen ja kaupungistuminen muuttivat ihmisten elinympäristöä ja elintapoja reilut sata vuotta sitten. Nyt finanssikiiri luo mahdollisuuden uudistumiselle ja uudelle ajattelulle niin politiikassa kuin kansalaisjärjestöjen yhteistyössäkin, paikallisesti ja kautta maanpiirin. Jotta jaksamme tehdä parhaamme sosiaalisen hyvinvoinnin edistämiseksi, meidän on huolehdittava myös itsestämme. Yhteistyöhön ja yhdessä tekemiseen kuuluu vastuu niin itsensä kuin yhteisön tai toimintaryhmän kehittämisestä. Jokaisella jäsenellä on omasta taustastaan, ajattelustaan, koulutuksestaan ja kokemuksestaan kumpuavaa tietoa, jota tarvitaan jatkuvassa toiminnan kehittämisessä.

NNKY on myös tänään paikka hoitaa itseään sekä toimia, oppia tai ajatella uudella tavalla. Tervetuloa mukaan maiselemaan, kehittämään ja kokeilemaan uusia harrastus- ja osallistumismahdollisuuksia.

Pirjo-Liisa Penttinen
NNKY-liiton pääsihteeri

Neljä sanaa NNKY:stä

Yhdistys-sanasta minulle tulee mieleen ajat, jolloin niitä tarvittiin ajamaan tärkeitä asioita. Tämä oli aika, jolloin en ollut vielä syntynyt. Yhdistys on paikka, jossa kokoontutaan yhteen samaan huoneeseen, puhutaan asioista kasvotusten, juodaan kahvit ja päätetään mitä tehdään jonkin ongelman poistumiseksi ja ketkä lähtevät asiaa viemään eteenpäin.

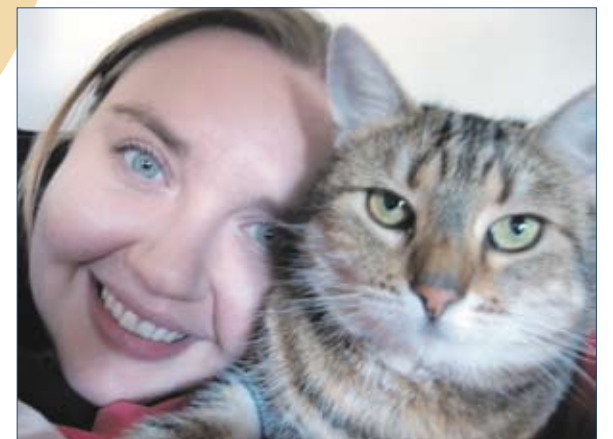
Kristillinen on sana, joka kertoo minkälainen jokin asia on. Ihminen ei voi olla kristillinen, mutta voi olla kristitty. Kun yhdistys on kristillinen, niin sillä on tietty arvopohja, jonka kautta yhdistys toimii. Arvopohja näkyy kaikessa toiminnassa ja valinnoissa. Kristillisyyttäkin on monenlaista ja voi olla haaste löytää todellisia yhteisiä tapoja, mutta se on asia, johon oppii parhaiten käytännön ja aidon kohtaamisen kautta.

Nainen on jo kimurantimpi selittää. Kuullessaan niihin, jotka eivät näe suurta eroa kahden sukupuolen välillä, löytää itsensä joskus erikoisista tilanteista tai voi kokea ulkopuolisuuden tunteita. Onko siis niin, että naiseksi kasvatetaan fyysisen sukupuolen perusteella ja ympäristön muokkaamana? Mikä on kristillinen naiskuva? Itse palaan aina kysymykseen mikä on kirkkoni ihmiskuva. Sukupuoli on hieno sana. Se kertoo, että on puolikas jostakin kokonaisuudesta. Kuitenkin näen, että naisena pystyn jakamaan toisen kanssa asioita, joista miehillä ei ole kokemusta. Tämä on korvaamattoman arvokasta.

Nuori on se, joka tietää olevansa nuori. Usein se on konkreettisesti ikävuosista kiinni, mutta ei aina. Sitä voi kokea itsensä oikealla lailla keveäksi sekä eteen päin pyrkiväksi, vaikka on nähnyt elämää enemmänkin. Joidenkin mielestä uusiutuminen on avainsana. Toinen taas tietää, että ei enää halua olla nuori ja on onnellinen oman ikäisenä. Tiedän myös, että jotkut aikuistuvat liiankin aikaisin joko omasta tahdostaan tai pakon sanelemana. Oli niin tai näin, nuoruuden sokeasta ihannoinnista ei ole iloa kenellekään ja se sitä paitsi saa ihmisen näyttämään raadollisempia piirteitä itsestään.

Miten yhdistän nämä neljä sanaa? Ajattelen olevani mukana suhteellisen nuorena kristittyinä naisten yhdistyksessä. Nuoremmista sanotaan, että heillä on paljon enemmän vapaa-ajan ohjelmaa tai että heitä on vaikea sitouttaa sekä perinteinen yhdistystoiminta ei heitä kiinnosta. Lisäksi virtuaalinen kanssakäyminen ja muut sähköiset viestimet vähentävät yhteisöllisyyttä ja aitoa kanssakäymistä. En ole tästä täysin samaa mieltä. Maailma muuttuu ja ihmisten elämisentavat sen mukana. En ole löytänyt patenttiratkaisua eri-ikäisten kohtaamiselle, mutta erilaisuudessa eläminen tekee minusta kokonaisemman.

Heidi Kusmin-Bergenstad
projektsihteeri, Ruusukuja 76 -näyttelyhanke

Heidi Kusmin-Bergenstad ja Veera

Naisten ja tyttöjen liike

Uskalla unelmoida!

NNKY (Nuorten Naisten Kristillinen Yhdistys) on liike, jossa erilaiset, eri-ikäiset, erinäköiset, erikieliset, eri tavoin uskovat naiset ja tytöt voivat kohdata toisiaan, jakaa kokemuksiaan, hengähtää arjen keskellä, harrastaa ja oppia uutta. Useimpiin toimintoihin osallistuminen ei edellytä jäsenyyttä. Tule rohkeasti mukaan!

Jos NNKY:n toiminta ja jäsenyys kiinnostavat sinua, liity jäseneksi itseäsi lähimpään paikallisyhdistykseen. Miehet voivat liittyä kannatusjäseniksi NNKY-liittoon sekä joihinkin paikallisyhdistyksiin. Jäsenhakulomakkeen voi tulostaa NNKY-liiton kotisivuilta www.ywca.fi -> Mikä on NNKY -> Jäsenyys. Lisätietoja ja hakulomakkeita saa myös NNKY-liitosta, p. (09) 434 2290, leila.variola@ywca.fi.

NNKY-liitto tarjoaa NNKY:n jäsenilleen myös etuja, joita ovat Näkyvä Nainen -lehti kuudesti vuodessa, jäsenalennus hotelli Helkassa Helsingissä, 20 %:n alennus ravintola Helkan Keittiön à la carte -hinnoista (ei koske lounasta) ja 10 %:n alennus Tunturikeimiön palveluista. Lisäksi paikallisyhdistykset antavat omille jäsenilleen alennuksia mm. kurssien, retkien ja leirien hinnoista.

Hotelli Helkassa jäsenalennuksen saa vain silloin, kun tekee huonevarauksen suoraan hotelliin, puh. 08001 690 69, (09) 613 580 tai reservations@helka.fi. Jäsenyys varmistetaan esittämällä henkilökohtainen NNKY:n jäsenkortti hotelliin kirjautumisen yhteydessä.

NOT for sale® – ruohonjuuritason työtä ihmiskaupan ehkäisemiseksi

NNKY-liiton NOT for sale® -kampanjan tarkoituksena on lisätä tietoisuutta ihmiskaupasta.

NOT for sale® -kampanjan uutuustuote on laukkukoukku, jonka avulla saat laukun tai lakin roikkumaan paikkaan kuin paikkaan – ja voit helpommin keskustella asioista, jotka eivät ole myytävänä! Kampanjatuotteiden myynnistä saadut varat käytetään ihmiskauppaa ehkäisevään työhön ja uhrien auttamiseen mm. Valko-Venäjän NNKY:ssä. Keräyslupa OKU269A.

Hinta: nyt vain **5,00** euroa + postituskulut.
Tilaukset: leila.variola@ywca.fi, p. (09) 434 2290.

Mari Hyttinen

Työntekijäpäivässä keskusteltiin työn haasteista. Konkreettinen tuki NNKY-paikallisyhdistyksissä yksin toimiville palkatuille työntekijöille on Jyväskylässä perustettu vertaisryhmä. **Marjatta Muilun** (edessä) työpaikalla Tampereen NNKY:ssä on paljon työntekijöitä, mutta **Maarit Peltoniemi** Oulun NNKY:ssä ja **Anna-Liisa Granö** Kuopion NNKY:ssä tekevät töitä pääsääntöisesti yksin. Pirjo-Liisa Penttinen muistutti, että yhteisen NNKY-työn sujuminen myötä-tulessa edellyttää selkeitä sopimuksia, jotka luovat puitteet vuorovaikutukselle ja yhteistoiminnalle.

NNKY:n työntekijäpäivä Jyväskylässä 20.8.2009

Mikä edistää ja mikä kuormittaa työssä jaksamista?

NNKY-liitto kokoaa NNKY-paikallisyhdistysten työntekijät kerran vuodessa yhteiseen koulutuspäivään jakamaan kokemuksia, saamaan virikkeitä ja virkistymään. Elokuussa Jyväskylän NNKY:ssä päivän aiheena oli työhyvinvointi. Pääsihteeri **Pirjo-Liisa Penttinen** antoi pienryhmille keskustelun eväitä suomalaisen NNKY-liikkeen historiasta ja opiskelija **Venla Wacklin** esitteli kokoamansa kyselyn tuloksia NNKY:n paikallisyhdistysten työntekijöiden työssä jaksamisesta. Jyväskylässä oli myös mahdollisuus nauttia laajasta Kirkkopäivien ohjelmatarjonnasta viikonlopun aikana 21.–23.8.

Lähes vanhimpana suomalaisena naisjärjestönä NNKY:n historia kertoo myös naisten työssäkäymisen historiasta. Kun NNKY-liike järjestäytyi Suomessa 1890-luvulla, päätti se pian järjestäytymisen jälkeen lähettää naimattomia naisia lähetystyöntekijöiksi, jota esimerkiksi Suomen Lähetysseura ei voinut tuolloin tehdä. Silti naimattomat naiset eivät NNKY:ssäkään kelvanneet vielä aivan alussa kaikkiin vastuullisiin tehtäviin.

Vaikka NNKY-liike oli alusta lähtien vapaaehtoisuus- ja hyväntekeväisyysjärjestö, aloitti ensimmäinen palkattu työntekijä tehtävässään vuonna 1902. Vapaaikakirkollisuus antoi luterilaisuutta enemmän liikkumatilaa julistustyössä ja NNKY:ssä naisilla oli saarnalupa. Jäsenyys oli kuitenkin kahdenlaista – täysivaltainen jäsen oli vain ”elävän kristillisen hengen omaava”. Vuosikymmenten mukana työmuodot muuttuivat ja muuttuvat edelleen. ”Miten tänään olemme NNKY-aatteen viejiä?”, pohti pääsihteeri Pirjo-Liisa Penttinen. ”On löydettävä uudet merkitykset ja polut työlle ja varmistettava, että teemme oikeita asioita. Ei unohdeta rukousliiketaustaa, mikä meillä on.”

Läsnäoloa ja vuorovaikutusta

Venla Wacklin kertoi työntekijäpäivässä, että NNKY-paikallisyhdistysten työntekijöiden mielestä ongelmallisimmaksi työssä koetaan työn kuorimittavuus, työtehtävien rajaaminen ja työ- ja vapaa-ajan yhteensovittaminen. Lisätöyövoimaa kaivattaisiin ja osa on tuntenut tai tuntee ajoittain stressiä ja uupumusta työssään. Työssä vaikuttamisen mahdollisuudet ja työn itsenäisyys koetaan pääsääntöisesti positiivisesti, vaikka paikoin lisää liikkumavaraa kaivattaisiinkin. Työnohja-

usta ja esimiehen sekä johtokunnan aktiivisempaa läsnäoloa ja osallistumista kaivataan myös.

Iloa ja voimaa työhön tuovat ihmiset ja onnistumiset. Työ koetaan mielekkääksi ja sen eteen ollaan valmiita tekemään työtä. Uuden luominen, työn kehittäminen ja asioiden eteenpäin vieminen motivoivat ja innostavat. Myös kiitos ja kannustava sekä kriittinen palaute auttaa jaksamaan. Kyse-lyyn vastasi viisi työntekijää eli noin 36 % kyselyn saaneista.

Uusi vertaisryhmän työn tueksi

Konkreettinen tulos työntekijäpäivästä on yhdistyksissä yksin toimiville palkatuille työntekijöille perustettu vertaisryhmä, jonka ensimmäinen tapaaminen on Helsingissä 20.11. Tapaamisia jatketaan vuonna 2010.

Mari Hyttinen

Mari Hyttinen

Onnistunut Ruusukuja 76 -näyttely kodista ja perheväkivallasta Jyväskylän NNKY:llä oli osa Kirkkopäivien ohjelmaa. Näyttelyyn tutustui yli 250 kävijää. Palautteessa näyttelyä pidettiin tärkeänä keskustelunavaajana.

Naisten Linja Suomessa ry: VÄKIVALTA KOKENEET NAISET TARVITSEVAT LISÄÄ PALVELUITA

Mistä saan apua? Kenen kanssa voin puhua? Nämä väkivaltaa kokeneiden naisten esittämät kysymykset olivat pienen ammattilaisjoukon mielessä, kun he kymmenen vuotta sitten perustivat uuden yhdistyksen, Naisten Linja Suomessa ry:n, väkivallan uhrien auttamiseksi.

Kuluneen vuosikymmenen aikana parisuhdeväkivallasta on käyty aiempaa enemmän julkista keskustelua. Eri auttajatahot ovat myös huomioineet väkivallan entistä paremmin omassa toiminnassaan ja viestineet, että apua väkivaltaongelmiin on saatavilla. Tämän kehityksen myötä monet väkivallan kohteena olleet naiset ovat tiedostaneet ja tunnistaneet väkivallan omassa elämässään ja lähteneet hakemaan apua ja muutosta tilanteeseensa. Suotuisasta kehityksestä huolimatta monet naiset ovat kuitenkin pettyneet apua hakiessaan: sitä ei joko ole ollut saatavilla tai palvelu ei ole ollut asiantuntevaa.

”Väkivalta jää helposti muiden asioiden varjoon, vaikka nainen itse kertoisi väkivallasta auttajalle”, toteaa naisten vertaistukiryhmää useita vuosia ohjannut Rauni Kortessalmi. Jos auttajalla ei ole selkeää käsitystä parisuhdeväkivallan luonteesta, voidaan auttamistilanteesta helposti päätyä puhumaan parisuhteen vuorovaikutuksesta, väkivallan tekijän työstressistä tai alkoholi-ongelmasta. Tällöin väkivallan uhrin kokemus ohitetaan, ja se jää näkymättömäksi. Auttajilla on oltava tietoa väkivallasta ja sen seurauksista väkivallan uhreille sekä selkeä kanta väkivaltaan: se on aina väärin ja tekijä on aina vastuussa käyttämästään väkivallasta.

Neuvonta- ja tukipuhelin Naisten Linjalla on kuultu monenlaisista kohtaamisista auttajien kanssa. Jotkut lapsettomat naiset ovat kertoneet, että eivät ole saaneet turvakotipaikkaa tai kunnallisia perheterapiapalveluita sen vuoksi, että palvelu on tarkoitettu vain lapsiperheille. Toiset taas ovat kuvanneet, että heitä on ”pompoteltu” paikasta paikkaan eikä kukaan tunnu ottavan asiaa hoitaakseen. Oma karua kieltään tilanteesta kertoo se, että yli 20 prosenttia soittajista kertoi väkivallan jatkuneen yli kymmenen vuotta. ”Luku on huolestuttavan korkea ja kertoo siitä, että palvelujärjestelmämme ei ole kyennyt vastaamaan näiden naisten avuntarpeeseen”, toteaa Naisten Linjan toiminnanjohtaja Pirjo Pehkonen.

Naisten Linjalla on kuultu myös hyvistä ja voimaannuttavista kohtaamisista, jotka ovat auttaneet naisia väkivallattomaan elämään. ”Näitä kokemuksia haluamme kuulla lisää”, sanoo Pehkonen. Sosiaali- ja terveystieteiden perusopintoihin on pikaisesti sisällytettävä pari- ja lähisuhdeväkivaltaan liittyviä teemoja, jotta osaaminen peruspalveluissa lisääntyy. Tarvitaan myös väkivaltaan erikoistuneita auttamispajakoja, joissa voi asioida nimettömänä ja joista saa monenlaista apua saman oven takaa. Tällaisia pistäytymispajakoja jo on monissa Euroopan maissa. Valtion on kannettava vastuunsa väkivaltatyön koordinoinnista ja palvelujen kehittämisestä.

** Naisten Linja on valtakunnallinen, maksuton neuvonta- ja tukipuhelin väkivaltaa kokeneille naisille ja tytöille sekä heidän läheisilleen. Naisten Linjalle voi soittaa nimettömästi ja luottamuksellisesti. Naisten Linja päivystää numerossa 0800 02400 suomeksi ma-pe klo 16–20, ruotsiksi ke klo 16–20 ja englanniksi pe klo 16–20. Toimintaa rahoittaa RAY.*

Naisten Linja hakee Helsinkiin uusia vapaaehtoisia päivystäjiä. Uusien päivystäjien koulutus alkaa syyskuussa 2009, ja kestää kevääseen 2010 (yht. n. 45 tuntia). Koulutusten lisäksi tarjotaan jatkuva työnohjaus. Vapaaehtoisilta toivotaan valmiutta päivystää neljä tuntia kuukaudessa (yksi päivystysvuoro/kk). Vapaaehtoistyöstä ei makseta palkkaa. Päivystäjät valitaan henkilökohtaisen haastattelun kautta. Lisätietoja ja yhteydenotot: koordinaattori Tiina Paananen, Naisten Linjan toimisto (09) 436 1008, tiina.paananen@naistenlinja.com, www.naistenlinja.com

TERVETULOA MUKAAN TOIMINTAAN!

Mikkelin NNKY:n matkassa

Mari Hyttinen

Mikkelin NNKY toteutti monen ihmisen unelman järjestämällä kesäisen matkan Suomen eteläisimpään kärkeen ja Bengtskärin majakalle. Yhdistyksen puheenjohtaja **Leena Parkkonen** luotsasi kahdella eri reissulla kahden päivän ajan kaksi linja-autoa täynnä iloista NNKY:n väkeä ystävineen Kirkkonummella sijaitsevan ortodoksisen veljesyhteisö Pokrovan kautta Hankoon ja Bengtskäriin, josta matka jatkui vielä ennen kotiinpaluuta Lohjalle Vivamo-keskukseen.

Mikkelin NNKY:n kesämatkan ensimmäinen vierailukohde oli **isä Haritonin** vuonna 1995 käynnistämä ortodoksinen veljesyhteisö Pokrova, jonka nimi tarkoittaa suomeksi Jumalansynnyttäjän suojeluksen juhlaa (muistopäivä 1. lokakuuta). Isä Haritonin vivahteikkaasta ja kuulijaa hauskasti haastavasta esityksestä kuultiin muun muassa, että Pokrova sijaitsee kirjailija, suomalaisuusmies **Kyösti Vilkun** vuonna 1911 rakennuttamalla tilalla, josta Vilku itse ei aikoinaan päässyt kauan nauttimaan ja joutuikin luopumaan paikasta talousvaikeuksien ja rakennuskustannusten nousun vuoksi.

Maineikkaan historiansa aikana tila näki monta omistajaa ja monta käännettä. Ennen neuvostomiehityksen aikaa ja ränsistymistään tila pääsi kukoistukseensa konsuli **H. A. Elfvingin** omistuksessa, joka nimesi paikan Dannebrogiksi tanskalaisen vaimonsa kunniaksi. Tilasta kehittyi esimerkillinen puutarhatila. Myös nykyisin Pokrovassa on kaunis puutarha ja tilan hilloja, hunajaa, marmeladeja, mehuja ja teetä voi ostaa paikan päältä myymälästä, mutta alituiselle kiireelle ja tuottavuudelle isä Haritonilla on vastalauseensa: "Me nykyiset olemme varmaan häpeäksi tilalle, kun emme saa aikaan järjestystä. Eikä meidän kelloissamme tunnu oikein aika riittävän." Mutta on Pokrovassa saatu järjestystä aikaan ja vaalittu kauneutta. Kun isä Hariton osti tilan, piha oli hänen mukaansa täynnä muistoja "sivistyksestämme", auton romuja, jääkaappeja, hetekoita. "Mikä onkaan kauniimpaa kuin valkovuokot ja viisi ruostunutta hetekaa pihamaalla?"

Pokrovan kirkko

Tilan hevostallin eli nykyisen Pokrovan kirkon historia on sekin vivahteikas. Tallissa on toiminut leipomo ja sen slaavilaisena jatkeena kaalivarasto sekä monenmoista teollisuustoimintaa muovitehtaasta metallisortvaamoon. Peruskunnostustyöt ja muokaus kirkoksi alkoi 90-luvun lopulla. Kirkko on täynnä Pietarin taideakatemian taiteilijoiden, Pietarin hengellisen akatemian ikonimaalausluokan opettajien ja oppilaiden sekä Pyhän Aleksanteri Nevskin Lavran ikonimaalaukskoulun oppilaiden maalauksia ikoneja.

Ikonostaasin maalauksessa on käytetty perinteisiä menetelmiä ja kivipohjaisia malleja, siksi ne eivät haalistu. Valo ei siis ole ikonille suuri uhka, mutta isä Haritonilla on tiedossaan jotain, joka on muodostunut ikonille kiusalliseksi rasitteeksi: "Ortodoksinainen! Kun huulipunaa käyttävät naiset suutelevat ikonia, pinnassa on kuin Max Factorin leima! Huulipuuna on härskiä rasvaa, jonka puhdistamien ikonista jää kirkkoa siivoavan harteille eli Pokrovan kirkossa minulle", hän valittaa virnistäen. Vauhdikkaan esityksensä aikana hän toki muistutti, ettei kristillisyyden tarkoita totista torven soittoa, vaan evankeliumi on ilosanoman julistusta. "Ja jos olisi esitelty hitaammin, puolet teistä kuulijoista olisi nukkunut!"

Nykyinen Pokrova on kiinnostava yhteisö ja vierailukohde, josta voi myös vuokra-

ta kokous- ja majoitustilaa. Kirkossa toimitaan säännöllisesti jumalanpalveluksia ja noin kerran vuodessa avoimien ovien aikana on mahdollista vierailla alueella ja tutustua rakennuksiin. Pokrovan erikoisuuksia, herkullista borssikeittoa ja kaalipiirakoita, voi noutaa kotiin vietäväksi etukäteistilauksen mukaisesti noin kerran kuukaudessa.

Räätälöity reitti

Suuren turistiryhmän liikuttelu vaatii kesämatkoilla ammattilaisen otteita. Leena Parkkosella on mittava kokemus ryhmämatkojen järjestämisestä Venäjälle ja Keski-Eurooppaan ja päätyönsä henkilöstörekrytoinnin ohella hän on Suomen opasliiton opas. "Ohjelma on suunniteltava tarpeeksi kattavaksi, muttei liian täyteen. Kiinnostavaa nähtävää etsin myös matkan varrelle eikä ohjelman anti keskity pelkästään matkan pääkohteeseen. Mietin matkat aina isoina kokonaisuuksina. Ajomatkat eivät saa olla liian pitkiä ja bussissa yritän pitää virettä yllä luottokuskieni kanssa. Kun teen räätälöityjä matkoja, mietin ensin mitkä olisivat mielenkiintoisia kohteita. Reittien varrelta etsin tavanomaisia huoltoasemia kiinnostavampia välietappeja. Pokrova valikoitui kohteeksi, kun tapasin tilalla asuvan **isä Foman** matkailumessuilla ja saimme mahdollisuuden päästä tutustumaan veljesyhteisöön." Syksyllä Mikkelin NNKY suuntaa Lappiin ja sieläkin luvassa on useita kohteita. "Käymme Tunturikeimiöllä Muoniossa, Tromssassa, Raja-Joosepissa, Sodankylässä, tutustumme koltta-ortodokseihin ja vieraillemme Posiolla Pentikin keramiikkatehtaalla."

Matkoja sydämellä

"Nykyisin teen matkoja freelancerina. Kun teen vähemmän, säilyy into. Kun annan, myös saan. Tapaan tuttuja, jotka tuovat mukanaan uusia ihmisiä. Tutussa porukassa on se etu, että tiedän mistä he pitävät ja mikä heitä kiinnostaa." Matkat ja retket ovat Mikkelin NNKY:ssä jo perinteisiä ja Leena Parkkonen mielestä ne ovat hyvä toimintamuoto yhdistykselle. Matkoilla oppii tuntemaan jäsenistöä ja verkostoitumaan. Ammattilaisella on verkostoista hyötyä, ja kun tuntee ihmiset, osaa järjestää heille sopivaa ohjelmaa.

Ohjelman pienet yksityiskohdat ovat myös tärkeitä. Kun matka jatkuu Kirkkonummelta Pokrovasta kohti Hankoa ja bussi ohittaa kaupungin rajan, tienvarressa kesäkaupunkia mainostaa tuo tunnettu Hangon hymynaama, Hangon keksi. "Samalla kun kerroin Hangon Kekseistä, tarjosin ryhmälle keksejä maistiaisiksi. Samoin kun taannoin teimme matkan Kotkaan, söimme Kouvolassa Kouvolan lakritsia", kertoo Leena Parkkonen. "Hangon Kekseillä on muuten yhteys Dannebrogin tilaan, nykyiseen Pokrovaan. Tilan kukoistuskauden omistaja H. A. Elfving omisti myös Hangon Keksin. Kerrotaan, että 1920-luvun lopulla ystävykset ja yhteistyökumppanit Hemming Elfving ja **Karl Fazer** heittivät kruunaa ja klaavaa selvittääkseen, kumpi ostaisi kumman tehtaant. Fazer voitti."

Bengtskärin majakka

Pieni matkalainen muistaa varmasti tositarinan, jonka Bengtskärin majakan opas kertoi toisesta, saarella kauan sitten asuneesta 6-vuotiaasta lapsesta. Silloin elämä saarella oli täysin luonnonvoimien säätelemää eikä lähimpään, 18 kilometrin päässä sijaitsevaan Rosalan kylään, kovin usein vierailtu. Kun tuo Bengtskärin 6-vuotias poika pääsi ensimmäistä kertaa isänsä mukana kylälle, hän huudatti puita nähdessään: "Isä, isä, täällä on aivan valtavia kukkia." Hän ei ollut koskaan ennen nähnyt puita, vaan ainoastaan saaren matalaa kasvustoa!

Hymyilee kuin Hangon keksi

Mari Hyttinen

Leena Parkkonen (kesk.) luotsasi Mikkelin NNKY kesäisiä retkiä. Tutustumiskohteena oli mm. Pokrovan ortodoksinen veljesyhteisö, entinen Dannebrogin tila Kirkkonummella. Pokrova palvelee ryhmiä ja kokousvieraita ja sen kauniissa, vanhaan talliin rakennetussa kirkossa toimitetaan säännöllisesti jumalanpalveluksia.

Bengtskär on Suomen uloin asuttu luoto, jonne on Hangosta matkaa 25 kilometriä. Etelässä vastaan tulevat Viro ja Hiidenmaa 80 kilometrin päässä. Bengtskärin majakka, kaikkien majakoiden äiti, isoäiti ja kummitäti, valmistui vuonna 1906 ja on 52 metrin korkuisena Pohjoismaiden korkein majakka. Mutta miksi Bengtskär rakennettiin juuri tälle saarelle? 1800-luvun loppupuolella Helsingin ja Turun satamat eivät palvelleet talvisin tarpeeksi kasvavaa laivaliikennettä ja siksi Hankoon perustettiin talvisatama. Bengtskärin saaren pohjoispuoliset vedet olivat vaaralliset ja tunnettuja laivojen haudausmaana, siksi tarvittiin majakka. Majakan rakennustyöt kuitenkin lähtivät käyntiin vasta kun vuonna 1905 tärkeä höyrylaiva Helsingfors upposi kovassa pakkasessa ja tuulessa. Majakka rakennettiin saaren omista kivistä vain 9 kuukaudessa. Rakennustöissä oli 120 henkeä.

Majakka ja sodat

Saarelle muuttivat majakkamestari, kolme vartijaa ja sumusireenin hoitaja perheineen. Asukkaat evakuoitiin ensimmäisen maailmansodan vuoksi ja he palasivat takaisin saarelle vuonna 1919. Majakan kulta-aika oli 1920–30-luvuilla, jolloin saarella asui enimmillään 32 ihmistä, joista 21 oli lapsia. Kotiopettajattaren muutto saarelle aiheutti saaren yhteisössä kuulemma vipinää ja epä-sopuakin.

Jatkosodan aikana heinäkuussa 1941 käytiin majakan historian tuhoisin tapahtuma, Bengtskärin taistelu, jossa venäläisten päämääränä oli räjäyttää majakka, jotta se ei häiritsisi sotatoimia. Yllätyshyökkäyksessä suomalaiset joutuivat vetäytymään majakan ylimpään asuinkerrokseen ja taistelu jatkui majakan sisällä. Hyökkäys päättyi illansuussa suomalaisten voittoon. Taistelussa kaatui 31 suomalaista ja 60–100 venäläistä. Suomalaisen heittäjästä viimeisestä granaatista näkyy jälki tornin 14. askelmalla. Nykyisin saarella käy paljon varusmiehiä tutustumas- sa majakkaan. Museuhuoneen lisäksi saarella on kahvila, matkamuistomyymälä, pieni kappeli, kokous- ja majoitustilat sekä Suomen eteläisin posti. Saareen pääsee huhtikuusta lokakuuhun yhteysaluksilla Hangosta ja Rosalasta.

Majakka ja meri

Vuonna 1968 majakka automatisoitiin eikä majakanvartijoita enää tarvittu. Majakka pääsi pahoin rapistumaan kunnes 90-lu-

vun alussa majakkaa ryhdyttiin korjaamaan museo- ja matkailukäyttöön. Nyt majakan omistaa Turun Yliopistosäätiö ja matkailutoiminnasta ja vuosikorjauksista vastaavat yrittäjät **Paula ja Pär Wilson**. ”Olimme mukana majakan korjausrakentamisessa ja kun tänne haettiin yrittäjää 13 vuotta sitten, oli päätös helppo tehdä. Muutimme majakkasaarelle vuonna 1996 ja nyt majakka tuntuu jo kodilta. Koska nuorin lapsemme pääsi tänä keväänä ylioppilaaksi, voisin jatkossa asua majakalla pidemmän kauden kuin aikaisemmin”, kertoo Paula Wilson. Majakan 100-vuotisjuhla oli ikimuistoinen tapahtuma, johon osallistui myös tasavallan presidentti **Tarja Halonen** ja tohtori **Pentti Arajärvi**. ”Majakka on mahtava rakennuksena, paikkana ainutkertainen. Ilmapiiri saarella on erikoinen – Bengtskär ei jätä ketään kylmäksi. Lisäksi saaren historia koskettaa ihmisiä.”

Majakka, meri, saaren niukka kasvusto ja kalliot ovat vaikuttava yhdistelmä, jonka äärellä ihminen tuntee itsensä hyvin pieneksi ja nöyräksi. ”Bengtskärin historia on vaikuttava ja saaren luonto ihmeellinen!”, kiteytti ajatuksiaan puumalalainen **Raili Pulliainen**, joka osallistui Mikkelin NNKY:n matkalle ensimmäistä kertaa. Monella retkellä mukana ollut mikkeliäinen **Aino Romo** jäi miettimään rakentamista ja asumista kaukana eristyksissä: ”Kalliot saarella olivat ihania. Mietin miten rakennuskivet saatiin saarelta ja kuinka majakka onnistuttiin rakentaa vain 9 kuukaudessa? Ja miten ihmiset jaksoivat silloin ennen olla saarella kerrallaan niin pitkiä aikoja eristyksissä?”

Bengtskär ei todella jätä ketään kylmäksi.

Mari Hyttinen

Lähteitä ja lisätietoa:
www.pokrova.fi, www.ortodoksi.net
www.bengtskar.fi, www.majakkaseura.fi
www.hanko.fi

Kirjoittaja on NNKY-liiton tiedottaja ja Näkyvä Nainen -lehden toimitussihteeri, joka sai hienon mahdollisuuden osallistua Mikkelin NNKY:n kesäiselle matkalle. Bengtskärissä matkalla oli mukana myös 6-vuotias tytär. Molemmille vierailu majakalla oli ikimuistoinen ja he palaavat varmasti sinne uudestaan, kumpikin omien kiinnostuksen kohteidensa vetäminä. Toinen haluaa päästä si- littelemään veden voimasta hioutuneita kallioita ja toista kiinnostaa millaisia sammakoita lammikoissa uiskentelevista nuijapäistä oikein kasvoi. Pokrovaan kirjoittajaa vetää uudestaan taivaallisen hyvän borssikeitto, kaunis kirkko ja sen lähes 40 neliometrin suuruinen ikonostaasi.

Mari Hyttinen

Pokrovan erikoisuus on herkullinen borssikeitto ja kaalipiirakat. Lounas nautittiin päärrakennuksen salissa.

Pokrovan kirkko on rakennettu hevostalliin. Kirkon sisäseinät ovat täynnä taidokkaita ikoneja ja freskoja.

Mari Hyttinen

Paula Wilson (oik.) esitteli Leena Parkkoselle rippikoululaisten tuomaa ristiä Bengtskärin kappelissa.

Bengtskärin tatuoidut kalliot: saaren asukkaiden ja kävijöiden kaiverrukset kertovat saaren historiasta.

Anita Särkkä

Kirjapiiriharrastus kiinnostaa Jyväskylän NNKY:ssä läpi vuosikymmenten. Keskustelujen aiheina ovat kerholaisten itse valitsevat kirjat.

Jyväskylän NNKY:n 40-vuotias Kirjapiiri I keski-ien kynnyksellä

Toukokuun neljäntenä tiistaina Minnan päivänä kirjapiirimme kokoontui juhlistamaan 40-vuotispäiviään. Olimme pyytäneet tilaisuuteen kirjapiiriläisten lisäksi **Eira Paunun**, joka oli valmistellut laajan katsauksen kirjapiiriin vaiheista. Samoin yhdistyksemme Kirjapiiri II vetäjä, toiminnanohjaaja **Pirjo-Liisa Sillgren** oli mukana muistelemassa, kuten myös kirjastonhoitaja **Mirja Knuuttila** lähinnä 80-luvulle ajoittuvaa toimintaa. Kelpasi meidän nykyisten kirjapiiriläisten pysähtyä kuuntelemaan Eira Paunun valottamien edellisten vuosikymmenien aikaa.

Lukuharrastus oli voimistunut sodan aikana ja sen jälkeen, joten oli luontevaa, että myös NNKY otti työmuodokseen lukupiirin, joka toimi opintopiiriin tapaan. Keskustelujen aiheina ovat kotona luetut kerholaisten itse valitsevat kirjat. Vetäjinä ovat toimineet Lahja Okkeri, Riitta Mäkelä, Mirja Knuuttila, Pirkko Häyrinen ja Anita Särkkä, joista lähes kaikki äidinkielen opettajia.

Kirjallisuutta on luettu todella monipuolisesti, mutta selkeästi myös erilaiset teemat ovat olleet valinnoissa mukana. Eira Paunu jäsenteli teemat seuraavasti:

- Ennen luettua uudelleen (esim. Anna-kirjat, Välskärin kertomukset, Juhani Ahon Rautatie)
- Klassikoita (esim. Victor Hugon Kurjat, Dickensiä, Venäjän klassikoita, Emily Bronten Humiseva Harju ja Rousseau Tunustukset)
- Moderni kirjallisuus (esim. näkökulmana Mitä kirjat kertovat meistä ja ajastamme?)

a. Suomi (Lauri Viidan Moreeni, josta ilmenee kaupunkilaistumisen esiaste; Lars Sundin Colorado Avenue, jossa käsitellään siirtolaisuutta ruotsinkieliseltä Pohjanmaalta USA:han; Hannu Raittilan Ei minulta mitään puutu, joka on monitasoinen lestadiolaisuuden kuvaus)

b. Maailmankirjallisuus (Afrikan kehitystä valaisevia teoksia, kuten A. Brink, D. Lessing; samoin islamilainen maailma Egyptissä, Islam Balkanilla teoksia, Ivo Andrien Konsulit ja Drina-joen silta)

c. Kääntöpiiriin kirjallisuutta (Naisten pienkustantamo, joka julkaisee kehityksmaiden naisten kirjallisuutta).

Kirjapiireihin liittyy merkillinen vetovoima, joka mahdollistaa sen, että kirjapiiri elää useita vuosikymmeniä. Tietysti osa jäsenistä vaihtuu ja tulee uusia innokkaita lukijoita. Tärkeää on se, että vaikka kirja tuntuisi luettaessa vaikealta, yhteinen keskustelu avaa teoksen aivan uudella tavalla. Piiriläisten erilainen koulutus ja elämäkokemus ovat kirjapiiriin voimavara. Aina joku jaksaa muistuttaa, että lukeminen on kuoleva harrastus. Ei todellakaan näytä siltä: kirjoista keskustellaan lähes päivittäin radion kirjaohjelmissa, samoin TV:n Kirja-aamuissa. Kirjakerhoja tai -piirejä syntyy kuin sieniä sateella, Internetissä keskustellaan milloin mistäkin kirjasta.

Keski-ien kynnyksellä oleva kirjapiirimme voi todella hyvin. Juhlakokoontumisemme aiheeksi sopi mainiosti runous, nimenomaan elämästä kertova runo, joita piiriläiset valintansa mukaan esittivät toisilleen. Syyskuussa on taas hyvä jatkaa teemalla *Mitä luit kesällä?*

Vaikuttavia kirjallisuuskeskusteluja odotellessa, mutta myös lukemisesta nautiskellen,

Anita Särkkä

Anita Särkkä

Kirjapiiriin perustajajäsen **Eira Paunu** (101 v.) kertoi nykyisille kirjapiiriläisille menneistä vuosikymmenistä.

KOLUMNI

Riitta Heino

- Nynnyynkyy, sanoi veljeni

Kuusikymmenluvun puolella välissä tulin kotiin eräänä iltana tohkeissani ja kerroin liittyneeni partioon. Mielestäni paikan nimi oli KOLO, mutta kun veljeni oli saanut selityksen kadusta ja väestönsuojan harmaasta, raskaasta ulko-ovesta, hän tunnisti paikan sanomalla yksikantaan: "se on NYNNYN-KYY."

Hänen partiopaikkansa oli YNNI ja se riittikin tiedoksi ja käsitykseksi taustayhteisöistä.

Aika pitkään luulin, että Nynnyynkyyssä oli vain nuoria naisia. Kodikkaassa kolossamme meitä johtivat nuoret lukioikäiset tytöt. Kun itse tulin vartionjohtajaksi, sain kunnian hakea avaimen toisen kerroksen ovesta panemalla käden postiluukusta ja vetämällä punaista nauhaa niin, että Abloy-avain tuli käteeni. Vartiokokouksen jälkeen avain pudotettiin postiluukusta. Ketä oli tuon oven takana ja kuka köysi lattialta avaimen, ei kauaakaan minua tainnut askarruttaa. Systeemi oli toimiva.

Kerran kun olin juuri vetämässä kellarikerroksen raskasta ulko-ovea auki, nutturapäinen nainen kurkkasi alas ja kysyi mihin ihmeeseen olen menossa. Kerrottua, että olen menossa vartiokokousta vetämään, nainen sanoi melkein hihkaisten "Voi että! Jumala sinua siunatkoon!" Tulen perheestä, jossa Jumalasta ei puhuttu, siunauksesta vielä vähemmän. Minä olin hämilläni, mitä tuohon pitäisi vastata. Kiitosko vai kiitos samoin!

Joitakin vuosia myöhemmin minua pyydettiin NNKY:n päivän tilaisuuteen kahvinkaatajaksi. Silloin pääsin vihdoinkin tuohon toisen kerroksen asuntoon ja näin siihenastisesta kokemuspiiristäni elämäni vanhimmat naiset.

Pitsikauluksia, nutturaneuloja, kirjailtuja nenäliinoja ja kultareunakuppeja. Minulle aukeni toinen todellisuus tästä Nynnyynkyyssä, jonka olin luullut olevan kolossamme tapahtuvaa nuorten tyttöjen toimintaa. Nähtyäni nuo hienot vanhat ladyt, olisi minunkin tehnyt mieleni huudahtaa hämmästyksestä "Voi että..." kuten se nutturapäinen silloin joskus.

Yli kolmekymmentä vuotta on pian takana noista hämentävistä kohtaamisista. Olen pian jo kultareunakuppi-iässä itsekin, mutta Nynnyynkyyyn syvin olemus askarruttaa yhä edelleen, ainakin aika ajoin. Vieläkö pienet tytöt avaavat yksikseen raskaita kolon ovia ja vieläkö kultareunakupit ovat vain tätien käytössä? Ja vieläkö he toisiaan kohdatessaan huudahtavat hämmästyksestä?

Riitta Heino

Pastori Riitta Heino on toiminut Oulun ja Turun NNKY:issä työntekijänä ja johtokunnassa. Hän asuu Kangasalla ja on Suomen Lähetysseuran palveluksessa.

Euroopassa toimivilla NNKY:illä on oma yhteistyöelin, Euroopan NNKY:t. Sen keskuskomitean jäsenet kokoontuivat kesällä Helsingissä ja tapasivat kokousten lomassa NNKY-liiton toimiston väkeä ja Hotelli Helkan myynteineuvottelijaa Jutta Palon. Kuvassa vasemmalta Judith Vink, Anita Huju, hänen takanaan Sirpa Holopainen, Pia Öhman, Jutta Palo, Thea Sogenbits, Heidi Kusmin-Bergenstad ja Kristin Roaldseth-Moyer. Edessä vasemmalta Pirjo-Liisa Penttinen, Nataliya Ulyanets ja Melanie Gentner.

Euroopan NNKY:t kehittävät uusia koulutusmahdollisuuksia

Euroopan NNKY:n keskuskomitean tapaaminen kesällä toi Helsinkiin eurooppalaista naisenergiaa Melanien, Judithin, Natalien ja Kristinin mukana. Tiiviin kokouksen ohella ehdittiin sentään lounastaa yhdessä ja kertoa kunkin edustaman NNKY:n toiminnasta.

Judith Vink Belgiasta (puheenjohtaja), **Melanie Gentner** Saksasta (varapuheenjohtaja ja varainhoitaja), **Pia Öhman** Suomesta, **Thea Sogenbits** Virossa ja **Nataliya Ulyanets** Ukrainasta toivat terveisiä suuresta maailmasta. – Ensi vuoden ERM-kokous Virossa ja vuoden 2011 yleiskokous Zürichissä odottavat osanottajia, Kristin ja Judith kutsuvat.

Suunnitteilla oppikurssisarja nuorille

Tanskan Aarhusissa valittiin viime syksyllä uusi Euroopan komitea. Judith Vink Belgian NNKY:stä valittiin uudeksi puheenjohtajaksi. "Haluan tuoda Euroopan NNKY:iden moninaisuutta osaksi maailmanlaajuisia NNKY-liikettä." Judith onkin melkoinen konkari. Hän on toiminut mm. NNKY:n Maailmanliiton johtokunnassa vuosina 2003–2007. Suomalaisille hän haluaa suositella kansainväliseen vaihto-ohjelmaan osallistumista.

Työssä vie aikaa eniten tällä hetkellä uusi säännöstö. Euroopan NNKY:ille lähetetyn kyselyn tulosten mukaan kaivataan eniten koulutuksen parantamista. Suunnitteilla onkin uusi oppikurssisarja nuorille naisille. Yhdistyksille on tulossa opetusta mm. talousasioiden hoidosta.

Euroopan ohjelmajohtaja uskoo vuorovaikutukseen

Kristin Roaldseth-Moyer on NNKY:n Maailmanliiton uusi Euroopan ohjelmajohtaja. Hänellä onkin kokemusta, sillä hän on toiminut koko uransa ajan humanitäärisissä organisaatioissa. Kristin työskenteli ennen 10 vuotta Norjan Kirkon Ulkomaanavussa ja toiset 10 vuotta Luterilaisessa maailmanliitossa Genevessä. Hänen työkenttäänään oli koko maailman luterilaisten jäsenkirkkojen nuorten koulutusprojektien suunnittelu kirkkojen toimintaa tukemaan.

Kristin aloitti vuoden alussa NNKY:ssä ja on innoissaan. "NNKY on vanha järjestö, joka on onnistunut pysymään nuorena ja kykenee edelleen voimaannuttamaan ja innostamaan naisia. Meitä on toimistolla 22 työntekijää monesta eri maasta. Opimme koko ajan jotain toistemme kulttuureista ja tavoista tehdä asioita. Vuorovaikutus antaa koko ajan uusia virikkeitä ja ideoita."

Kristinin mukaan naisjärjestössä työskentely on mahtavaa. NNKY toimii yhteisen uskon pohjalta, joka tarjoaa identiteetin ja kuulumisen ryhmään. Se myös inspiroi eri-ikäisiä naisia ja tyttöjä. "Nuoret tuovat paljon energiaa ja optimismia liikkeeseen. Emme ole yksin, vaan saamme voimaa yhteisestä äänestä." Vapaa-aikanaan Kristin harrastaa puutarhanhoitoa, vuorilla vaeltamista ja lukemista.

Anne Lagerstedt

UUSI ryhmä teinien äideille alkaa Oulussa

Oulun NNKY:llä (Isokatu 15) aloittaa uusi Kamalat äidit -vertaisryhmä, johon kutsutaan murrosikää lähestyvien lasten tai jo teini-iässä olevien nuorten äitejä. Miten elämä kodissa sujuu? Syntykö helposti kiistoja kotiintuloajoista, pohditaanko rahankäyttöä, paukkuvatko ovet? Ryhmässä kaikista tästä ja vaikeammistakin asioista voi jutella ja jakaa ajatuksia muiden äitien kanssa. Ryhmä kokoontuu joka toinen viikko yhteensä kymmenen kertaa. Ensimmäinen tapaaminen on ma 14.9. klo 18. Lisätietoja ja ilmoittautumiset pikimmiten puh. 040 751 4480 tai sähköpostiin nnky.oulu@co.inet.fi

Kamalat äidit on Oulun NNKY:n projekti murrosikäisten lasten äideille. Kamalat äidit -projekti toteutetaan vuosina 2007 – 2009. Toimintamuotoja ovat mm. vertaisryhmät sekä äititreffit. Projekti on RAY:n tukema.

Pirjo-Liisa Penttinen

Euroopan kirkkojen konferenssin (EKK) yleiskokouksen kokoustaust käytettiin neuvotteluun. Työryhmät keskustelivat mm. Euroopan uudesta kristillisestä ilmeestä. Vuosi 2010 on siirtolaisuuden teemavuosi.

Pirjo-Liisa Penttinen

EKK syntyi vuonna 1959 sillanrakentajaksi idän ja lännen kirkkojen välille. Eija Eloranta on tällä hetkellä ainoa suomalainen EKK:n Kirkko ja yhteiskunta -komission työntekijä.

Anne Lagerstedt

Asianajaja Khalil Bahramian taistelee kuolemanrangaistusta vastaan.

Iranissa teloitetaan alaikäisiä

Iran oli vuonna 2008 maailman toiseksi suurin teloittaja ja ainoa valtio, joka teloittaa myös alaikäisiä. Kiina, Iran ja Saudi-Arabia vastasivat 90 % tiedetyistä teloituksista. Iranissa teloitettiin ihmisoikeusjärjestö Amnesty Internationalin tietojen mukaan ainakin 346 ihmistä, joista kahdeksan oli tekohetkellä alaikäisiä. Iranissa on myös pantu toimeen joukkoteloituksia ja käytetty julmia teloitustapoja kuten kivittämistä.

Kansainvälinen kehitys on viime vuosina kulkenut kohti kuolemanrangaistuksesta luopumista, mutta Iranissa kehitys on ollut päinvastainen: viime vuonna hyväksyttiin lakimuutos, jossa kuolemantuomio laajennettiin koskemaan useita uusia tekoja, kuten laittomien audiovisuaalisten materiaalien tuottamista. Myös islamista luopumisesta uhkaa tulla kuolemanrangaistuksen alainen teko.

Khalil Bahramian on iranilainen asianajaja, joka taistelee kuolemanrangaistusta vastaan. Hän kävi mm. Suomessa puhumassa Iranin ihmisoikeustilanteesta. "Iranissa kaikki ihmiset ovat alistettuja ja uhattuja. Suhteellinen kuolemantuomioiden määrä on Iranissa kasvanut, toisin kuin muualla. Lisäksi ihmiset joutuvat odottamaan kauan teloitusta. Alaikäisiä odotutetaan vankilassa kunnes he tulevat täysi-ikäisiksi, jotta heidät voidaan teloittaa."

Iranin perustuslaki perustuu islamilaiseen Sharia-lakiin, mutta Iran on myös kansallisvaltio, jossa on voimassa 220 sotilaslakia. "Jos sanoisin jotain uskontoa vastaan, minut voitaisiin tappaa. Iranin perustuslain mukaan yksityisyyttä on kunnioitettava, mutta nyt sen on vain muisto menneisyydestä", Bahramian pahoittelee.

Vankien olot Iranissa eivät täytä ihmisoikeusvaatimuksia. Kansan parissa ja vankiloissa liikkuu siviilipukuisia poliiseja vakoilemassa kansalaisia. On myös aivan tavallista, että vankeja kidutetaan ja silvotaan. Lisäksi vankiloissa tapahtuu "itsemurhia", joita ei tutkita. Lääkäri ei saa tehdä kuolinsyys-tutkimusta, jotta merkit kidutuksesta tai murhasta eivät tulisi ilmi. Ruumista ei myöskään luovuteta omaisille samasta syystä.

Khalil Bahramian vetoaa EU:hun ja YK:hon lisäksi kansalaisjärjestöihin pyytämän tutkimusta. "Hyvällä kampanjoinnilla voidaan vaikuttaa. Kuolemantuomion saavat useimmiten poliittisen opposition edustajat, köyhät ja heikot. Kuolemanrangaistus ei estä rikollisuutta. Ongelma ei ratkea olemalla hiljaa. Myös köyhyys ja tietämättömyys mahdollistavat ihmisoikeusloukkaukset."

Kuolemanrangaistus koskettaa myös Suomea. Maahanmuuttajien kohtalo ja maailman poliittinen tilanne ei jostain syystä kohtaa ihmisten mielissä. On kuin ei muistettaisi, että onnellisesti ja turvallisesti elävät eivät pakene. Pelko palautuksesta Iraniin, huoli muun perheen turvallisuudesta muiden ongelmien ohella uuvuttavat pakolaisia. "Iranissa perhe on suuressa vaarassa, sillä sitä pidetään vastuullisena tekijän rikokseen", Bahramian muistuttaa.

Anne Lagerstedt

50 vuotta ekumeenista sillanrakennusta

Euroopan kirkkojen konferenssin (EKK) 50-vuotisjuhlaa vietettiin heinäkuussa 2009 järjestön 13. yleiskokouksen yhteydessä Lyonissa, Ranskassa. Järjestö syntyi vuonna 1959 toisen maailmansodan kahtia jakamassa Euroopassa, sillanrakentajaksi idän ja lännen kirkkojen välille. Kirkkojenvälinen palvelu, tutkimustoiminta ja työ rauhan, oikeudenmukaisuuden ja ihmisoikeuksien puolesta ovat EKK:n keskeisiä toimialueita. Se tukee myös kansallisten ekumeenisten neuvostojen työtä ja sillä on läheiset yhteydet Kirkkojen maailmanneuvostoon (KMN) ja sitä voitaisiin kutsua myös yhdeksi KMN:n alueelliseksi järjestöksi, sillä se yhdistää yhden mantereiden kirkkoja.

Euroopan kirkkojen konferenssin jäsenenä on tällä hetkellä 126 protestanttista, anglikaanista, vanhakatolista ja ortodoksista kirkkoa. Roomalaiskatolinen kirkko ei ole jäsen, mutta se toimii yhteistyössä EKK:n kanssa. EKK:lla on myös lukuisia yhteistyöjärjestöjä ja yksi sen virallisista jäsenjärjestöistä on Euroopan NNKY:t (The European YWCAs). NNKY:n edustajia on osallistunut vuosien varrella EKK:n työryhmiin, komissioiden toimintaan ja mm. tulevaisuusfoorumiin. NNKY:n edustaja on myös ollut jäsenenä monissa tasa-arvo-kysymyksiä käsittelevissä tapaamisissa ja työryhmissä.

Toivon näkökulma

Lyonin yleiskokouksessa oli mukana yli 800 jäsenkirkkojen ja yhteistyöjärjestöjen edustajaa, tarkkailijoita, vierailijoita ja mediaväkeä. Kokouksen teemana oli *Meidät on kutsuttu toivoon Kristuksessa*. Kokouksessa käsiteltiin toivon näkökulmasta muun muassa kirkkojen yhteyden edistämistä, ilmastonmuutosta, globalisaatiota, sosiaalista oikeudenmukaisuutta, pakolais- ja siirtolaiskysymyksiä sekä kirkkojen suhdetta Euroopan instituutioihin, kuten EU:hun ja Euroopan neuvostoon.

Teema oli ajankohtainen, toivolle on kysyntää. Missä tänään nähdään toivon merkkejä? Kylmää sotaa ei enää ole. Euroopan unioni on yhdistänyt maanosaa. Euroopasta on tullut monikulttuurisempi ja -uskontoisempi. Kirkkojen ja kristillisten järjestöjen yhteistyötä tarvitaan nyt uudenlaisten haasteiden ja muuttovirtojen keskellä. Kirkoilla on tärkeä tehtävä eurooppalaisen identiteetin ja "sielun" etsinnässä. Euroopan yhdentymisellä on myös henkinen, hengellinen ja sosiaalinen ulottuvuus. Sosiaaliseen ulottuvuuteen paneu-

dutaankin konkreettisesti vuonna 2010, jota kirkoissa vietetään *Siirtolaisuus 2010* -otsikon alla.

Enemmän naisia päättöksentekijöiksi

Yleiskokousten välisenä aikana järjestö toimii keskuskomitean johdolla eri teemoihin keskittyneiden komissioidensa, Kirkot ja yhteiskunta, Kirkot ja dialogi, Kirkot ja siirtolaisuus (CCME), kautta. Seuraava yleiskokous on vuonna 2013 ja siihen saakka toimivan 40-jäsenisessä keskuskomiteassa on kaksi suomalaista, rehtori **Tapani Rantala** (lut) ja **isä Raulo Pietarinen** (ort.). Vuoteen 2011 mennessä valmistellaan järjestön rakenneuudistusesitys. Nais- ja nuorisjärjestönä toivomme toki, että kaikki kirkot rohkaistuisivat nimeämään virallisiksi kokousedustajikseen enemmän naisia ja nuoria, jotta myös päättäviin elimiin saataisiin "oikeaa maailmaa" kuvaavampi koostumus, myös maallikoiden ja pappien eli kirkon kaikkien jäsenten osalta. Uuden rakentaminen ei toimi vain kunniakkaan perinteen pohjalta ja ikäpresidenttien toimesta.

Pirjo-Liisa Penttinen

- Euroopan NNKY:n virallinen edustaja EKK:n yleiskokouksissa ja keskuskomitean tarkkailijana 1997– 2009

Pirjo-Liisa Penttinen

Myös Albanian ortodoksinen kirkko esitteli uudistunutta toimintaansa Euroopan Kirkkojen Konferenssin yleiskokouksessa Lyonissa, Ranskassa.

Matkakertomus Färsearilta:

Meri Öhman

Meri Öhman

Pohjoismainen NNKY:n ja NMKY:n varhaisnuorisoleiri järjestetään joka toinen vuosi. Tänä kesänä nuoret matkustivat Färsearille. Kesällä 2007 leiri järjestettiin Suomessa.

Monta kokemusta rikkaampi

Kello oli 5:30, lähtöpäivän aamu. Me 18 nuorta ja kaksi vetäjää seisoimme unisina matkalaukkujemme kanssa lentokentällä. Matkan kohteena olivat Färsearet, NMKY:n ja NNKY:n pohjoismainen nuortenleiri. Tätä päivää ja koko alkavaa viikkoa olimme odottaneet koko kevään.

Lensimme ensin Kööpenhaminaan ja sieltä Färsearille, keskelle Atlantin valtameren. Vietimme seuraavan päivän Färsearten pääkaupungissa Tórshavnissa kierrellen ja mykistävän kauniita maisemia ihailen. Yövyimme paikallisella NMKY:llä.

Sää oli färsearelaisittain poikkeuksellisen vähäsateinen ja -tuulinen. Aurinkokin paistoi meille lähes koko leirin ajan.

Maanantaina varsinainen leiri pääsi starttaamaan leirikeskuksena toimivalla koululla Kollafjörðurin pikkuisessa kylässä. Viisipäiväisen leirin aikana laulettiin, naurettiin, leikkittiin, pelattiin korttia ja luotiin ystävyyttä yli Pohjoismaiden rajojen. Keskiviikkona koko leiri matkasi päiväksi Tórshavniin retkelle. Päivän aikana ehdimme nähdä vanhan kaupungin, sataman, kaksi paikallista kirkkoa, upean Färsearten taidemuseon ja Pohjolan talon.

Jokainen osallistujamaa järjesti leirin aikana oman maan esittelyn ja iltaohjelman. Usein näihin ohjelmiin kuului laululeikkejä ja muita maiden perinteitä kuten tansseja. Suomen joukkueen johdolla pohjoismaalaiset saivat kokea ainakin letkajenkan, mölkypelin, ponileikin ja eukonkannon hurman.

Lisäksi leirin ohjelmaan kuuluivat jokapäiväiset aamu- ja iltahartaudet, pitkät vapaajat ja workshopit, joissa oli vaihtoehtoja korujen teosta kuorolauluun, vaeltamiseen ja maalaamiseen. Jokainen päivä päätettiin yhteiseen Isä meidän -rukoukseen, jonka jokainen maa lausui omalla kielellään – yhtä aikaa.

Leirin loputtua me suomalaiset vietimme vielä päivän Tórshavnissa ja lensimme sunnuntaina Kööpenhaminaan, jossa meitä odotti yllätys. Lento, jolla meidän piti palata Suomeen illaksi, olikin peruttu! No, sopeudimme nopeasti tilanteeseen, vietimme yhden yön hotellissa ja lensimme seuraavana aamuna kotiin.

Matkan jälkeen minulta, kuten varmasti muiltakin leiriläisiltä, on kysytty: ”No, kannattiko matkaan lähteä?” Vastaus on aina ehdoton: kyllä. Kun leiri on ohitse, huomaa että kielitaitoni on kattunut, ystäväpiirini laajentunut yli Suomen rajojen ja olen todella monta kokemusta rikkaampi. En tule ikinä unohtamaan, miltä kuivattu lampaanliha haisee – siitä kiitos Merille, Danielille ja Marja-Riitalle, jotka päättivät eräänä päivänä ostaa kuivatun lampaan!

Haluan kiittää leiristä koko Suomen loistavaa porukkaa ja erityisesti vetäjiä Marja-Riittaa ja Ainoa. Toivottavasti tapaamme kahden vuoden kuluttua Tanskassa seuraavalla leirillä!

Maija Ruusukallio
Tampereen NNKY

Meri Öhman

Tunteet

Taloomme murtauduttiin tänä kesänä. Se sai minussa aikaan tunteiden vyöryn, mistä johtuen aloin miettimään tunteiden merkitystä.

Olen erittäin tunteellinen ihminen. Olen sitä mieltä, että on parempi tuntea kuin olla tuntematta. Tunteet kuuluvat mielestäni kiinteästi elämiseen, ilman tunteita kokisin varmaan, etten elä. Olen kuitenkin halunnut pyyhkiä elämästäni pois negatiiviset, fyysisesti epämiellyttävät, tunteet niin kauan kuin muistan. Uskon silti, että negatiiviset tunteet ovat ihmiselle luonnollinen asia, eikä niiden kieltäminen tai tuntematta jättäminen ole hyväksi. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö elämässä kannattaisi pyrkiä suhtautumaan asioihin positiivisesti ja siten tuntea enemmän positiivisia kuin negatiivisia tunteita.

En siis ole ikinä halunnut kieltää tunteitani, koska uskon, että silloin ne vain hyökäsivät hallitsemattomampina vastaan myöhemmin. Olen pyrkinyt käsittelemään niitä ensisijaisesti kirjoittamisen kautta. Viimeaikoina olen kuitenkin huomannut, että tunteiden käsittelemiseen sopii kuitenkin ehkä vielä paremmin kaikki ne taiteenmuodot, joissa ei käytetä sanoja kuten musiikki, tanssi, savityöt, maalaaminen, valokuvaaminen ja niin edelleen. Meditaatio, luonnossa olominen ja liikunta ovat myös hyviä keinoja tunteiden purkamiselle, kuin myös tunteista keskusteleminen hyvän ”peilin” kanssa.

Aidosti läsnä

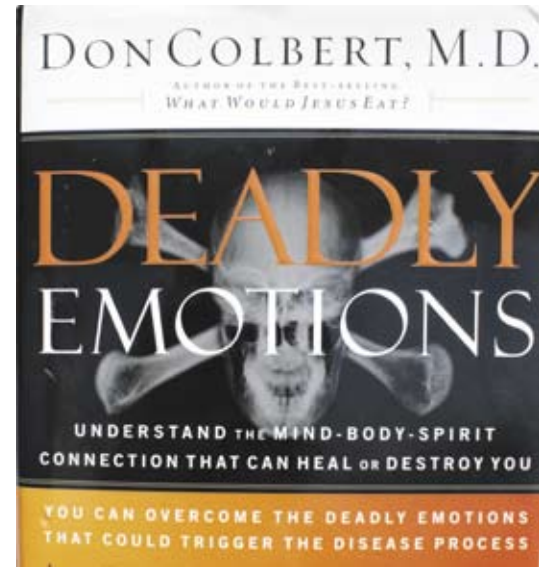
Lempitunteeni on hurmio. Olen miettinyt paljon, kuinka voisin elää jatkuvassa hurmiossa. Se on elämäntavoitteeni. Luonnollisesti ilman mitään huumausaineita. Minulla on sellainen tuntuma, että taivaassa eletään hurmiossa ja meidän tarkoitus on tuoda taivas maanpäälle niin hyvin kuin mahdollista. Hurmio lienee sitä, kun pystyy olemaan täysin läsnä hetkessä. Ja helpointa on olla läsnä hetkessä ihmisen kanssa, johon on täysin hullaantunut. Mutta hullaantumisen hetkiä olen kokenut myös tanssiessani, laulaessani hengellisiä lauluja tai seurattessani mielenkiintoisia ajatuksia. Luulen, että hurmiosta tulee jatkuvaa, mitä lähempänä ihminen on omaa elämäntarkoitustaan. Monet ovat sanoneet, että elämäntarkoitus on elää, mutta mitä se eläminen tarkoittaa käytännössä. Voiko elää huonosti?

Tänään minusta tuntuu siltä, että olen juuri siellä missä minun pitääkin olla ja teen juuri sitä mitä minun pitääkin tällä hetkellä tehdä. Mitä tulevaisuus tuo tullessaan, en tiedä, mutta odotan sitä samalla innolla ja kaiholla kuin leikkokukan aukeamista vaasisaan; samalla kun ruusu on kaunis juuri sellaisenaan, olen innoissani sen aukeamista, sillä auetessaan se alkaa tuoksua enemmän ja puhkeaa täyteen loistonsa. Toisaalta tiedän, että kun se on saavuttanut täyden loistonsa, sillä ei ole enää kauan elinaikaa.

Suuttumuksesta sinfonia

Haikeus tuo meidät takaisin tunteiden tasapainoon. Jos ei välillä tunne surua tai suuttumusta, niin tuntuuko rakkaus ja anteeksiantokaa sitten miltei? Negatiivisten tunteiden – kuten suuttumuksen tai vihan – tunteminen ei ole huono asia, jos ne osaa vain kanavoida oikein. Suuttumus tai viha tulee käsitellä vaikka tekemällä siitä sinfonia, ei purkamalla sitä itseän tai toisiin kohdistuvana fyysisenä tai psyykkisenä väkivaltana.

Olen kokenut myös surun kauniina ajoittain ja jopa pystynyt iloitsemaan siitä. Tunne,

Don Colbert, M.D. (2003): Deadly Emotions. Understanding the mind-body-spirit connection that can heal or destroy you. You can overcome the deadly emotions that could trigger the disease process.

On mahdotonta eliminoida tunteet täysin ihmiselämästä. Viha ja suru ovat väistämättömiä joissain tilanteissa. Jopa pelko ja syyllisyys näyttelevät tärkeää roolia meidän käyttäytymisemme muokkaamisessa. Colbert auttaa kirjassaan ”Deadly Emotions”, kuinka tehdä ero tavallisten ja vaarallisten tunteiden välillä. Sen jälkeen hän näyttää, kuinka päästä yli vaarallisista negatiivisista – joita Colbert kirjastaan kutsuu tappaviksi – tunteista keskittymällä neljään, henkiseen hyvinvoinnille olennaiseen alueeseen: totuuteen, anteeksiantoon, iloon ja rauhaan.

jossa en ainakaan vielä näe mitään positiivista on inho. Mieleeni tulee kieroutunut yksilö, joka esimerkiksi käyttää lasta hyväkseen tai on muuten jonkin vääristyneen riippuvuuden kourissa. Olen aina ollut viattomien ja sorrettujen puolella, mistä johtuen sortajia ja viattomien tahraajia kohtaan tunnen inhoa. Toisaalta inhon tunne tiettyjä asioita kohtaan pitää minut oikealla, Jumalalle mieltäisillä, polulla, kaukana inhoa herättävistä asioista.

Taide liikuttaa tunteita

Pidän siitä, kun koen yllättäen itselleni poikkeavia tunteita taiteen välityksellä. *Dogville*-elokuva katsoessa nautin alunperin väkivallattoman hahmon turvautuessa väkivaltaan oikeuden puolustamiseksi, vaikka olen äärimmäisen rauhaa rakastava ihminen. Toinen esimerkki löytyy kirjallisuudesta. Päästäessäni *George Orwellin Keep the Aspidistra Flying* -kirjan loppuun, toivoin päähenkilön loppettavan taiteellisen unelmansa seuraamisen tasapainoisemman elämän saavuttamiseksi, vaikka yleensä haluan ihmisten seuraavan unelmiaan.

Ehkä kuitenkin pidän loppupeleissä oikeutta tärkeämpänä kuin rauhaa, sekä henkistä ja fyysistä terveyttä tärkeämpänä kuin unelmien tavoittelua. Rauhaan ja väkivallattomuuteen on helppo uskoa periaatteina, mutta kun omalla kohdalla joutuu miettimään, että turvautuuko väkivaltaan oikeuden saavuttamiseksi, uskon, että alkuperäinen vaisto olisi vaatia oikeutta keinolla millä hyvänsä. Vain tiedostaen, että ihmisen oikeus on vajavainen ja luottaen siihen, että Jumala huolehtii oikeuden toteutumisesta, voi ihminen luopua sisäisestä ja ulkoisesta väkivaltaisesta reaktiosta. Samalla tavoin, unelmien tavoittelemiseen on helppo uskoa abstraktilla tasolla, mutta kun arjen vastoin käymiset iskevät, tulee houkutus luopua luovuuden polusta. Asioihin on ehkä hyvä ottaa silloin etäisyyttä, mutta kyllä minä silti uskon siihen, että taiteellinen elämä voi olla myös terveellistä ja tasapainoista.

Onko niin, että kesällä tunteiden kirjo on kapeampi kuin esimerkiksi syksyllä? Saa-ko syksyn monipuoliset värit ja ilmat aikaan myös monipuolisemman tunneskaalan?

Johanna Maria Davies, VTM,
Näkyvän Naisen ulkomaankirjeenvaihtaja

Under 2008 har Finland firat 20 år av kvinnopräster, i Sverige har dom firat sina 50 år. Men det har funnits tider då kvinnor varit verksamma som lektorer utan möjligheter att ens dela ut nattvard. Under lektor **Irma Anners** livstid förändrades attityden i Helsingfors där hon jobbade, så att hon i sin tjänst fick dela ut nattvard. Men det var ingen självklarhet. Om det här, upplevelsen av att vara ensam - ”osynlig” och ”ingen” och mycket mer berättar hon i en intervju gjord på gamla dar av lektor **Outi Krook**, 1981. Irmas dotter **Rea Anner** har renskrivit intervjun, som nu i tre delar publiceras för första gången. Del I och del II har redan utkommit i Näkyvä Nainen Texten är redigerad av **Monika Pensar-Granroth**. Rea Anner är sedan länge aktiv medlem i Helsingfors Kfuk.

Att vara kvinna i det heliga kyrkorummet - del III

Fick du ett arbetsintyg när du slutade i församlingen?

- Nej inget. Jag hade ingen som visste vad jag gjorde. Jag behövde inte redovisa mitt arbete för någon. De som ville veta vad jag gjorde tog reda på det genom buskradion. När jag sedan kom tillbaka till församlingen, efter att ha varit borta i 20 år var det samma sak, det fanns inte klara arbetsuppgifter och igen visste riktigt vad jag skulle göra. I församlingen lämnade en diakonissa sin tjänst och innan vi fick en ny övertog jag hennes uppgifter. Då gällde de främst att förestå sommarhemmet. Där fick jag mycket god kontakt med åldringarna. De berättade sina livsöden för mig och när hösten kom ville de att jag skulle komma och hälsa på. På det sättet blev hembesöken min viktigaste uppgift. Diakonissan och jag jobbade parallellt. Jag fick ju inte predika men någongång fick jag hålla andaktsstunder. Allt berodde på kyrkoherden. Jag har också erfarenhet av att få predika och hålla en hel gudstjänst, utan nattvard, men också av att inte få gå upp i prediksstolen överhuvudtaget.

Du hade mycket kontakter med församlingsborna men hur var det med de andra kvinnliga teologerna?

- Jag var den enda i min församling och hade inte just kontakt med dem som jobbade i andra församlingar. Jag skötte mitt arbete och hade mest kontakt med församlingsborna. Ett belysande exempel är att en av församlingsborna berättade att hon gått till kyrkoherden och sagt att han får lov att vara snäll mot mig för jag hade hela församlingen bakom mig. Jag vet inte riktigt vad det betydde, men så hade hon sagt.

Hur såg kollegerna på dig?

- Jag tror att de ibland betraktade mig som en farlig konkurrent. Jag hade församlingsbornas förtroende. Det visade sig också en gång när det varit en skrivelse i Kyrkpressen om att kvinnan inte skulle få bli präst. Det fanns en massa namn på demsom undertecknat skrivelsen. Den där förteckningen kallades svarta listan. När en präst sen sökte en tjänst i en församling frågade församlingsborna om han finns på ”svarta listan” sen ringde man runt och ryktet gick. Jag undrar hur många som visste vilken betydelse den listan i själva verket hade. Men det var väl fråga om något slags solidaritetsyttring.

Vad tycker du att var det bästa i ditt arbete?

- Det bästa var att jag fick ett namn på det jag gjorde, det var självavård. Det blev på något sätt lättare att arbeta när man visste vad det hette. Som kvinna tror jag också att jag hade församlingsbornas förtroende, det finns alltid en liten rädsla, kalla det respekt, för manliga präster.

Vad upplevde du som det värsta eller svåraste i ditt arbete?

- Det är det vanliga mänskliga. Jag betraktades som konkurrent och fick inte uppgifter. En av kollegerna kunde ha ett tillfälle där han skötte inledningen, höll ett tal, fungerade som speaker och hade avslutningen. Jag kunde väl ha hjälpt till med någon del men måste sitta passiv. Jag satt ingalunda passiv utan gick hela tiden omkring och pratade med

alla under kaffepausen, klappade om dem och visade så bra jag kunde mitt intresse för dem. Det tycktes prästerna också ogilla, det blev allt mera program på samlingarna, ingen tid för samtal. Och det var ju för samtalets skull som de kommit dit, att få träffa varandra. Jag fick ofta offra kaffekoppen för att hinna med så många som möjligt och springa från den ena till den andra - de hade så mycket att berätta.

Det var viktigt att få träffas?

- Ja och att få berätta om sina krämpor. Att ha nån som lyssnar. Det hände en gång i en syförening när jag började med att fråga: vem är borta, vet någon om vem som är sjuk och hur det står till, att en sa: - Nu måste jag få berätta, det här tillfället har jag väntat på i två veckor. Jag såg hur nödvändigt det var för henne att få berätta innan vi kunde börja med programmet. Hon hade varit sjuk och kunde inte vänta med att samtala efteråt eller ens vid kaffet, hennes hjärta var så fullt.

Har du några andra minnen?

-Jo jag minns en lustig sak. Jag var och hälsade på på ett åldringshem på Kasberget. Vi satt och småpratade om allt möjligt. Hur jag nu kom att fråga minns jag inte, men jag frågade om här finns nån som ni har svårt med. - Ja, sa de alla med en mun, här finns en. - Nå, på vilket sätt är hon svår? - Hon går omkring med en brökyvär? Jag frågade vad en ”brökyvär” är för någonting. Jo, berättade de, där finns fotografier av hennes anhöriga, barn och barnbarn. Hon visar dem åt alla och berättar vem som är student och vem som blivit konfirmerad och vad alla heter och vem som är snäll av dem och vem hon tycker särskilt om. Då förstod jag att ”brökyvären” var ett vanligt brunt kuvert med bilder. Jag frågade om det nu var så illa att gå omkring och visa bilder av sina anhöriga. Jo, sa de, för vi vill alla berätta men ingen vill lyssna eller titta på våra fotografier. Det var deras största problem. Det låg dem så nära hjärtat.

Irma Anner

Elokuussa 2010 suuntana on Tunturikeimiö, Pielpajärvi ja Riutula!

Keimiö, Keimiö kutsuu...aina vaan!

Näin se alkoi

Monenlaisin toivein ja ajatuksin kokoonnuttiin yhteisen viikon tutustumisiltaan Kiepin takkatupaan. Meitä oli seitsemäntoista, joista seitsemän ensikertalaista. Ikähaitarikin oli laaja, melkein yhdeksästäkympistä kolmeenkymppiin. Olipa joukossa yksi, joka oli ollut talkooleirillä jo vuonna 1951.

Ja jatkui

Kävimme Muonion kirkossa jumalanpalveluksessa ja kirkkokahvit juotiin Äijäkosken maisemissa. Tutustuimme **Laestadiukseen** niin majalla kuin Pajalan Laestadius -museossa Ruotsissa ja Köngäksen ruukkiin. Ihailimme luonnonihmettä Pakasaivo. Paulaharjun kirjaa tutkailimme jo kotona. Hele- nestä Marjataan maastoleikki kuljetti taiteilijoitten luota toisen luo. Vauhdikas oli iltapäivä, jonka keskipiste oli Lapin shamaani **Oiva Arvola**. Aamun sanassa hiljennyimme ja tunturimessu puhutteli.

Tehtiinpä postikorttitekstejäkin: ”Vaikka viikko on vasta puolessa, tämä on ollut ihanaa aikaa. Mieti Sinäkin josko tultaisiin tänne ensi kesänä. Pääsisit Matin makoisia ruokia maistamaan ja kaikkea tätä ihanuutta kokemaan. Keimiötunturi on valloitettu ja on ollut mukava huomata, että kunto on riittänyt.”

Jokapäiväiset patikkaretket kuuluivat ohjelmaan

Jakaannuimme laaksolaisiin ja huiputtajiin ja pisin patikointi oli Pallakselta Vuontispiirtille 22 kilometriä ja laaksolaiset kävelivät Hietajärvelle 8 kilometriä. Ja rentoutusta saivat kaikki halukkaat joka aamu ennen aamiaista. Olipa yhtenä päivänä synttärilakkukin melkein pöydän kokoinen ja kyllä se maistui!

Eväät omaan arkeen

Heli antoi meille neljän kohdan ohjelman lähtöaamuna:

- Jumala on.
- Elämä on nyt, ei eilisessä tai tulevaisuudessa, vaan nyt.
- Rakkaus liikuttaa niin tunteita kuin jalkoja. Saimme sen leirillämme kokea vahvana, iloisena, yhteisöllisyytenä, jossa jokaisella oli tilaa.
- Muistutus: olet Jumalan silmäterä, hän pitää sinusta huolen hyvänä ja pahana päivänä.

Näin Pirjo leirin jälkeen:

”Viikko ihana on takana, siitä paljon on muistoja.

Jos alkaa synkistää, niin kuvat ihanat muistan vaan.

Taas jaksan arjessa ahertaa ja uutta vaellusta odottaa!”

Elokuussa 2010 Pielpajärvelle ja Riutulaan!

Paula Halmisto

Helmi Neuvonen

Tiedota paikallisyhdistyksesi toiminnasta tällä palstalla. Lähetä tapahtumatiedot osoitteella mari.hyttinen@ywca.fi tai postitse Näkyvä Nainen, NNKY-liitto ry, Pohjoinen Rautatiekatu 23 B, 00100 Helsinki.

Nro 5/2009 aineistopäivä on 28.9. ja lehti ilmestyy 23.10.

Helsingfors KFUK

Arkadiagatan 33 A 13, 00100 Helsingfors. **www.kfuk.fi** Information om verksamheten ger ordförande Christina Elving, tel 040 545 0409, christina.elving@hdo.fi

Helsingfors KFUK inbjuder till distriktsdag med doft av Helsingfors, lördagen den 19.9.2009 kl. 11:00-18:00. Vi får bland annat träffa minister Astrid Thors och höra Rea Anner berätta om sin bok ”Sedd”. Anm. till Christina Elving-Andersén senast 15.9.09 tel. 040-5450409 eller e-post christina.elving@hdo.fi.

Helsingin NNKY

Mechelininkatu 15 A 8, 00100 Helsinki puh. (09) 445 228, hnnky@hnnky.fi, **www.hnnky.fi** **Lisätiedot ja ilmoittautumiset:** Toiminnallinen sihteeri, Helmi-projekti, Katri Mäki p. 0400 582 437, katri.maki@hnnky.fi

La 26.9. vierailu Ruusukuja 76 -näyttelyyn Porvoon pääkirjastossa. Ilm. Laura Togneri p. 050 3683738. Tapaaminen linja-autoas. klo 12, bussi Kampista klo 11. **To 1.10. klo 17-20 Toimitilan ompelutuvassa** tilkuista nukkamaista pintaa, sopii vaikka koristetyynyksi. **Ti 6.10. klo 14–16 Helmi-tapaaminen** toimitilassa. Aihe: Helmien helmiä. Ilm. 2.10. mennessä Katri Mäki. **9.-11.10. Helmi-ohjaajakoulutus** Vuorilahden kurssikeskuksessa. Kurssimaksu: 50 e, sis. täyshoidon. Lisäksi Helmijuttu-kirja 20 e. Helsingin NNKY maksaa koulutuksen, mikäli sitoudut ohjaamaan yhdistykselle yhden ryhmän. Ilm. 18.9. mennessä Katri Mäki. Vapaita voi kysyä ilmoittautumisajan jälkeenkin! **Ma 20.10. mennessä** teatteri-ilmoittautumiset toimitoon: *Teatteri Avoimet Ovet, Kuin ensimmäistä päivää -esitys 14.11. klo 16* **Ti 21.10. klo 17.30 Sääntömääräinen syyskokous** toimitilassa. Tervetuloa! **Säännöllinen toiminta:** **Rättis** to klo 13.30 Senioritalo Sandelsin kahvilassa. **Ompelutupa** to klo 17–20 toimitilassa. **Neulo ja parana maailmaa** -ryhmä joka kuun 3. torstai ompelutuvan yhteydessä. Illat ovat maksuttomia. **Sählyä** naisille ja miehille to klo 19 ja pe klo 17.30 Alppilan kirkon liik.sali, Kotkank. 2. Maksuton. Teemu Hurme p. 050 462 0980.

Muu toiminta: **Olohuone:** Kaikille avoin Olohuone tekee retkiä sekä järjestää keskustelu- ja teemailtoja. **Gospel-lattarit.** Toukolan kirkon liikuntasali, Koreank. 2 Ma klo 18.00 Alkeis-Intro Ma klo 19.00 Vauhdikas Tempo Kausi 50 e (sis. molemm. tunnit) tai 5 e/kerta. Ei etukäteisilmoittautumista. Ohj. Annaelina Tähtinen, p. (09) 2340 5452, annaelina.tahtinen@evl.fi **9-14-vuotiaiden kerhot** **Vuosaaren kokkikerho** 9–14 v tytöt pe 4.9.–11.12. klo 16–18, Hard Gospel Cafe HGC, Kahvikuja 3, 15 e/kausi sis. materiaalit, vakuutuksen, retken. **Rastilan kokkikerho** 9–13 v. ti 4.9.–11.12 klo 17–19 Nuorisotalo Merirasti, Jaluspolku 3, 15e/kausi sis. materiaalit, vakuutuksen, retken. **Rastilan liikuntakerho** 9–13 v. to 3.9.–10.12. klo 17–18. 5e/ sis. välineet, tapaturmavakuutuksen, retken. **Myllypuron kädentaitopainotteinen** tyttökerho 9–14 v. to 17.9.–10.12. klo 17–18.30 Myllypuron kirkko, 10e/sis. iltapalan. **Herttoniemen liikuntakerho** 9–13 v. tytöille to 3.9.–10.12.09 klo 17-18 **Herttoniemen kirkko.** Hiihtomäentie 23. 10e/sis. tapaturmavakuutuksen, retken. **Santahaminan tyttökerho** 9–12 v. tytöille ke 2.9.–9.12.09 klo 14–15.30, Santahaminan koulu. 10e. **Laajarannan helmikerho** 11–14 v. tytöille ke 7.9.–7.12.09 Laajarannan huvila, Humalniementie 15 (Laajasalo), maksuton. **Ilmoittautumiset kerhoihin parhaiten** osoitteessa: http://www.hnnky.fi/ilmioittautumiset **Helmi-ryhmät syksy 2009** Paavallinkirkon helmiryhmä 18–30 v. nuorille naisille Laajarannan helmiryhmä 9–12 v. Laajasalossa Pakilan helmiryhmä 12–14 v.

Hämeenlinnan NNKY

Saaristenkatu 19 B, 13100 Hämeenlinna **Lisätietoja:** pj. Ulla Pullola, p. (03) 638 0654, 0500 875

624, ulla.pullola@pp.armas.fi ja sihteeri Ulla Appelroth, ulla.appelroth@fi

Imatran NNKY

Lappeentie 29 C 21, 55100 Imatra **Lisätietoja:** pj. Auli Piiparinen, p. 050 411 8177, auli.piiparinen@gmail.com tai Nadja Rinkinen p. 050 411 8107, nnky.imatra@elisanet.fi **Naisten keskustelupiiri, lähetyspiiri, raamattupiiri, käsityöpiiri** aikuisille, **12-16-v. tyttöjen tapaaminen**

Joensuun NNKY

Malmikatu 2 C, 80100 Joensuu Toimistonhoitaja Kaija Polso puh. 050 3878 950 Sihteeri Minna Bogdanoff puh. 050 5383 089 nnky.joensuu@kolumbus.fi www.ywca.fi > paikallisyhdistykset Toimisto avoinna ma-to klo 10-14, pe suljettu.

Perjantaisin Perhekahvila yhteistyössä MLL:n kanssa klo 9-14. **Englannin keskusteluryhmä** klo 14.30-15.30. **Jonna-kerho** perjantaisin klo 16 - 19. Ohjelmassa luonnenuken valmistaminen nukketaitelija Marinan opastuksella. Kaikenikäiset naiset tervetuloa! **Tiistait** 15.9., 29.9. ja 20.10. **vertaisryhmä pienten lasten yksinhuoltajaäideille** klo 17-18.30 yhteistyössä MLL:n kanssa. Kysy onko ryhmässä tilaa! Katja Isoaho, p. 0400-529 964, katja.isoaho@mll.fi **Ke 23.9. Lanttikirkko**, vieraana Outi Piironen-Backman Pienimmän Lantin yhteisöstä sekä Ksenia-piiri ort. seurakunnasta. Kahvi-teeatarjoilu, tervetuloa! **Harrastekerho** tiistait 15.9., 29.9. ja 13.10. klo 12-15 **Raamattupiiri** tiistait 22.9., 6.10. ja 20.10. klo 13-15

Jyväskylän NNKY

Puistotori 4, 40100 Jyväskylä jklnnky@elisanet.fi **www.ywca.fi** (Paikallisyhdistykset) **Lisätietoja** toiminnanohjaaja Pirjo-Liisa Sillgren, päivystys ma ja to klo 9-12 NNKY:n toimistossa p. (014) 213 037, muina aikoina p. 040 7404472. **Tilaisuudet** osoitteessa Puistotori 4 ellei toisin mainita.

su 13.9. klo 15 **päiväkahvit** lähetystyön merkeissä: Liisa Puhalainen tuo terveisiä Keski-Aasiasta ti 15.9. klo 17–20 **nuorten tuunaus- ja taidetyöpaja** (joka toinen tiistai) su 4.10. klo 14–17 **naisten iltapäivä** Jyväskylän keskusseurakuntatalossa, kirjailija Maija Paavilainen: Vanhenemisen kauneus. Myös Jubilee Deon tanssiesitys. Kahvit klo 14 (ä 3 e) Järj. Jyväskylän NNKY ja Jyväskylän keskustan aluaseurakunta. su 18.10. klo 15 **Kirkkomme herätysliikkeet:** Vanhoillisläestadiolaisuus tänään, opettaja Pentti Saulio **Kirjapiirit:** ti 22.9. klo 18 kirjapiiri I, ”Mitä luit kesällä?” ke 7.10. klo 18 kirjapiiri II, Ildefanso Falcones: Meren katedraali ti 27.10. klo 18 kirjapiiri I, Irene Nemirowsky: Veren polte **Avoin kohtaamispaikka** aamiaisineen ti klo 9-11: 8.9. kesäkuulumisia 15.9. Minna Canth - monien äitinä, Eevakaarina Launis 22.9. lanttikirkko, Outi Piironen-Backman 29.9. Stefan Einhorn: Ihmisen tehtävä, Pirjo-Liisa Sillgren 6.10. kesän lukukokemus, Anita Särkkä 13.10. Anita Lounialan ja Paavo Ilomäen lauluja ran-noilta ja kirkonmäeltä, Eija Rantatalo 20.10. virsitarinoita **Muut piirit:** **latinanpiiri** aloittaa ti 15.9. klo 18 **Exodus-raamattupiiri** aloittaa ke 9.9. klo 17 **Svenska bibelkretsen** aloittaa 7.9. klo 10 (joka kuukauden 1. maanantai). **Nuorten pianokerhot:** ma klo 16 ja ke klo 15 (viikolla 36). **Lasten musiikkileikkikoulu** ke klo 17 (viikolla 36).

Keski-Uudenmaan NNKY

Lisätietoja: pj. Liisa Hynynen, p. 050 353 1225, nnkykeskiuusimaa@gmail.com

Itu-kriisiraskauspuhelimessa puh. 040 518 8783 luottamuksellisia keskusteluja ma-pe klo 16-21. **Itu-neuvontapiste** alkaa yhteistyössä Helsingissä 29.9. **Jokos-ryhmä** kokoontuu parillisilla viikoilla tiistaisin klo 14 Keravan srk.keskuksen takkahuoneessa.

Kotka KFUK

Information: ordförande Carita Korhonen, tel. (05) 228 2110, raimo.p.korhonen@kymp.net

Kotkan NNKY

Lisätietoja: vpj. Irene Björkbacka, p. (05) 228 8507, irene.bjorkbacka@kotka.fi **Kirjapiirit, vierailut, retket**

Kuopion NNKY

Myllykatu 5, 70110 Kuopio, p. (017) 2614500, toimisto@knnky.fi, **www.ywca.fi** (Paikallisyhdistykset) Puhelinpäivystys ti ja to klo 9–11. **Lisätietoja:** pj. Saara Lehtimäki, saara.lehtimaki@knnky.fi tai Mervi Aman, mervi.aman@dnainternet.net **Sunnuntaikahvit** su 13.9. klo 14, ohjelmaa, vieras. **Lanttikirkko** ma 21.9. klo 17.30. Outi Piironen-Backman. **Lokakuun sunnuntaikahvit** su 11.10. klo 14.

NNKY:n ja SRO:n yhteinen ilta su 18.10. **Piirit keskiviikkoisin** klo 13–15; tarina-, raamattu-, ja lähetyspiirit vuoroviikoin. **Lauluryhmän** harjoitukset maanantaisin klo 16. Uusia ”kykyjä” odotellaan mukaan. **Perhekahvila** ma klo 13–16 ja to klo 9.30–12.

Lahden NNKY

Toimisto: Vapaudenkatu 8, Lahti p. (03) 734 9797 ywca@phnet.fi Theresia Salminen p.050 545 3038 Toimisto avoinna ke klo 9-13

Nardus Tapahtumat:

26.9 klo 17 Minna Tanner puhuu rintasyövästä. 18.10 klo 16 ”Nainen ja Yrittäjyys” 29.11 klo 16 ”Nainen ja Voimavarat” Tilaisuudet ovat NNKY:n salissa. Ilm. p.050 545 3038. **Markkinakahvila ja Kirppis** markkinapäivisin 8-13 NNKY:n sali, Vapaudenkatu 8

Mikkelin NNKY

Lisätietoja: Leena Parkkonen, Keijunpolku 2 B 9, 50970 MIKKELI, p.(015) 336 308, 050 526 8536 leena.parkkonen@luukku.com **www.ywca.fi** (Paikallisyhdistykset)

to 17.9. klo 14 **”Kutsuttu välittämään”** - ITU-asiaa, Outi Papunen ja Kaarina Oittinen - Seurakuntakeskus, huomioithan alkamisajan! to 15.10. **Venäläisen naisen elämää ja kulttuuria** - kansainväliset illat jatkuvat! to 12.11. **Tyyliä syksyyn ja hohtoa elämään!** Mukana pastori Eija Juuma ja muotia Nykynaisesta! to 10.12. **Joulujuhla** - musiikkia Ismo Hyvönen, mukana pastori Hilvelisa Ukkonen; la 23.01.10 **Sound of Music** - teatterimatka Tampereelle! **Tervetuloa tilaisuuksiimme** - joulujuhlaan ja teatteri-retkelle ilmoittautumiset! Otamme jo niitä vastaan.

Mäntyharjun NNKY

Lisätietoja: pj. Auli Jokinen, p. 040 513 9857. Säännöllisesti kokoontuvat: jäsenkokoontumiset joka kk:n 1. pe klo 13 srk-talolla.

Oulun NNKY

Isokatu 15, 90100 Oulu, p. (08) 311 5595 nnky.oulu@co.inet.fi, **www.ywca.fi** (Paik.yhdistykset) Pankkiyhteys: Sampo 800015-79265274 **Lisätietoja:** toiminnanohjaaja Maarit Peltoniemi, p. (08) 311 5595, 040 7514480, maarit.peltoniemi@co.inet.fi

Taizé-laulujen iltapäivä su 13.9. klo 16 tuomiokirkon kryptassa. Opetellaan uusia rukouslauluja, lauletaan yhdessä jo tuttuja lauluja. **Naisten retki Tunturikeimiölle** 2.-5.10. Kysy vapaita paikkoja, puh. 040 7514480. **Piirustus- ja akvarellimaalauskurssi** 15.9.-17.11. tiistaisin klo 18-20.30. Sopii aloittelijoille ja jatkaville. Kurssimaksu 20 e. Ohj. kuvataiteilija Päivi Pussila, ilm. puh. 040 7514480. **Lasten kuvataidepäivä** pe 23.10. klo 10-13 NNKY:llä, Isokatu 15, 7-10 v. tytöille ja pojille. 8 e (sis. materiaaliit). Omat eväät mukaan. Ilm. 15.10. mennessä, puh. 040 7514480 tai nnky.oulu@co.inet.fi. **Tervetuloa NNKY-aamiaiselle** la 24.10. klo 9-11 Oulun NNKY:lle, Isokatu 15. Juhlistamme – ei jäykistelyllä vaan iloisella yhdessäololla – yhdistyksemme 110-vuotistaivalta! **Lippuja saatavilla Oulun Kädentaitomessuille** 10.-11.10. Ouluhalliin ä 8 e (norm. 10 e), avoinna la ja su klo 10-17. Lippuja rajoitustusti, tilaa omasi Maaritilta. **Säännöllisesti kokoontuvat** Ma klo 13 **käsityöpiiri**, kudotaan äiti-Teresan peittoja. Ke klo 13 **kädentaitojen piiri** To klo 15-17 **monikulttuurinen naisten kerho** Su klo 14 **raamattupiiri** yhteistyössä Raamattuopiston kanssa: 6. ja 20.9., 4. ja 25.10., 8. ja 22.11., 6.12. **Hiljaisuuden rukoushetki** keskiviikkoisin klo 19 tuomiokirkon kryptassa. Rukousta, hiljaisuutta, raamatuntekstejä, rukouslauluja. Järj. Sinapinsiemen ry, Oulun NNKY ja tuomiokirkkoseurakunta. Ke 23.9. vieraana Riitta Heino, tervetuloa jo klo 17! **Kamatat äidit –projektin toiminta:** **Uusi Kamalat äidit -ryhmä** aloittaa 14.9. klo 18 Oulun NNKY:llä, Isokatu 15. Ryhmään mahtuu vielä! Ilmoittautumiset ja lisätiedot Maarit Peltoniemi, puh. 040 7514480. Ryhmä kokoontuu parin viikon välein. Ryhmässä voi jakaa kokemuksia ja ajatuksia siitä, miten elämä teinin kanssa sujuu. **Muistelutöypaja** ma 21.9. klo 17-20 Oulun NNKY:llä, Isokatu 15. Avoin kaikille äideille. Tervetuloa muistelemaan omaa nuoruutta, sen iloja ja murheita. Kokemuksiaan ei tarvitse jakaa muille, ellei itse halua. Ota mukaasi kirjoitusvälineet, kaksi nuoruuden aikaista valokuvaa sekä pari esinettä, jotka olivat silloin tärkeitä. Maksuton, ilmoittaudu ennakoon puh. 040 7514480. **Vanhemmuden teemaillat** ti 13.10. klo 18 ja ti 24.11. klo 18. Paikkana ODL, Projektiulma, Kauppurienkatu 8 B, 3 krs. Yhteistyössä ODL Säätiön Hope-projekti.

Pirkkalan NNKY

Lisätietoja: pj. Tuula Talikainen p. (03) 368 0601 tai siht. Sirpa Härmäläinen p. 050 380 7967 **Lähetyspiiri** parillisten viikkojen maanantaina klo 13 Pirkkalan kirkon aikuistyön huoneessa.

Savonlinnan NNKY

Lisätietoja: pj. Ulla Juuti, p. 044 322 9371, ulla.juuti@suursaimaa.com, siht. Anna-Liisa Kohonen, p. 044 325 0460, limppu.melkinen@gmail.com

Sysmän NNKY

Lisätietoja: pj. Virva Hokkanen, Havulantie 40, 19770 VALITTULA, p. (03) 717 7421, 040 735 3242 virva.hokkanen@phnet.fi

Tampereen NNKY

Hämeenpuisto 14 F, 33210 Tampere p. (03) 254 4000, f. (03) 254 4044 tnnky@tnnky.fi, **www.tnnky.fi** Ilm. ja tiedustelut: p. (03) 254 4000 tai tnnky@tnnky.fi **Toimisto, Puistosali, kerho- ja partiotilat (Pamaus), Hilja-huone, Siskolikka, Itu-toimisto, JOPA-asunto-la ja NNMKY:n sali** Puisto-Emmauksessa, Hämeenpuisto 14 **Hostel Sofia – Tampereen NNKY, Sofiansali ja Takkahuone**, Tuomiokirkonkatu 12, p. (03) 254 4020, f. (03) 254 4022, hostelsofia@hostelsofia.fi, **www.hostelsofia.fi** **Kivirannan kokous- ja juhlaokeskus**, Kivirannantie 5, 33960 Pirkkala, p. (03) 254 4090, 050 307 4079, f. (03) 254 4099, kiviranta@kiviranta.eu, **www.kiviranta.eu**

Naistenilta ke 9.9. klo 18, Sofiansali, teemana itsetunto, evankelista Päivi Niemi, musiikkia **Vapaaehtoisten ilta** ke 16.9. klo 18, Siskolikka **Intoa! – vapaaehtoistyön messut** la 26.9. klo 11–15, Sampola, Sammonkatu 2 **Parisuhdeiltapäivä** la 26.9. klo 14–17, Puistosali, Helsingin NNMKY:n kouluttajat Tanja ja Sami Kallio **Teemakahvit** to 1.10. klo 14, Hilja-huone, teemana Raamatun kasvit, diakoni Anna Hukari **Naistenilta** ke 7.10. klo 18, Sofiansali, teemana toipuminen, evankelista Päivi Niemi, musiikkia **Väkivallaton viikko 11.–17.10.**, Seurakuntien talossa, Näsilinnankatu 26:ssa: **Ruusukuja 76 -näyttely** 12.–17.10. ma–pe klo 10–18, la klo 10–15, Emmaus-huone, näyttelyn avajaiset ma 12.10. klo 12. **Seminaari ”Vapaaksi väkivallasta – valintoja, vastuuta ja verkostoitumista”** ke 14.10. klo 8.30–12, Näsin sali, TtT Aune Flinck, paneelikeskustelu, pj. Päivi Sinkkonen. Ilm. 7.10. mennessä: yhtktyo@tampere-evlsrk.fi, p. (03) 219 0358 **Jäsenilta** ke 28.10. klo 18, korutaiteilija Tanja Ropon ateljee, Näsilinnank. 18 B 35, korujen valmistusta, materiaalimaksu. Ilm. 23.10. mennessä: annamari.herranen@tnnky.fi, p. (03) 254 4040 **Syysretki** Naantaliin ja Raision Ikeaan la 7.11. Ilm. 23.10. menn.: annamari.herranen@tnnky.fi, **Joulunviettoleiri** 24.–26.12., Kiviranta, **Matka Gambiaan** 31.12.2009–7.1.2010, tiedustelut: marjatta.muilu@tnnky.fi, p. (03) 254 4041 **SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA** **Rukoustunti** ma ja to klo 8.30, ti ja ke, klo 13, Itu-toimisto. **Yhteiskristillinen rukousaamu** parittomien viikkojen to klo 9–10, Hilja-huone. **Raamattupiiri**, aiheena Johanneksen evankeliumi, parittomien viikkojen to klo 18, Hilja-huone, Annamari Herranen. **Raamattupiiri, kysymyksiä ja vastausten etsintää** **Raamatun äärellä**, parillisten viikkojen ke klo 17, Hilja-huone, Vuokko Heikinheimo **Kansainvälinen naisten olohuone** ke klo 10–12, Siskolikka, Marjatta Muilu **Kansainvälinen nuorten ryhmä**, Siskolikka, Kelen Paz ja Caroline Peña, tiedustelut: p. 046 688 3921 **Gambia-työn tukiryhmä**, tiedustelut: marjatta.muilu@tnnky.fi, p. (03) 254 4041

Käsityöryhmä parillisten viikkojen to klo 17.30, Siskolikka, tied: marjatta.muilu@tnnky.fi, p. (03) 254 4041 **Lauluryhmä Pieni vaiva**, esiintymisvaraukset ja tiedustelut: Elina Orjatsalo, p. 044 275 5054 **Äiti-lapsi-lattarit** ma klo 17, Uudenkylän srk-koti, Ali-Huikkaantie 13, Kati Kujanpää **Gospel-lattarit:** - ma klo 18 Tempo, Kyttälänkatu 1, 3. krs, Nina Nurmi - ma klo 19 Intro, Kyttälänkatu 1, 1. krs, Nina Nurmi - ti klo 18 (75 min.), Vatialan srk-koti, Holvastintie 6, Nina Nurmi - ti klo 18 Tempo ja klo 19 Intro, Pispalan kirkko, Pispalan valtatie 16, Kati Kujanpää - pe klo 18 (75 min), Sääksjärven srk-koti, Pitkäahteen-tie 12, Päivi Joutila ja Heli Orre **Gospel-spice** ma klo 19, Kyttälänkatu 1, 3. krs, Senni **Aamuviemistelu** ma klo 10, NMKY:n sali, Tuula Kolomainen **Lentopallo** to klo 10, NMKY:n sali, Heli Mäenpää **Partiolippukunta Tampereen Lokit ry**, partiosihteeri Marjatta Muilu, p. (03) 254 4041, marjatta.muilu@tnnky.fi, lippukunnanjohtaja Leena Valta, p. 041 544 8116, leenava@gmail.com, www.tampereenlokiti.fi **ITU-PROJEKTI** **Neuvontapiste Itu**, keskusteluapua ja ilmaisia raskautestejä, avoinna ti ja to klo 12–16, ke klo 15–18, Hämeenpuisto 14 F, 3 krs, p. (03) 254 4055, itu@tnnky.fi, www.ituprojekti.net. Puhelinpäiv. ma–pe klo 9–22. p. 050 401 5567. **Armahdettu ja vapautettu** -vertaistukiviikonloppu abortin läpikäyneille 30.10.–1.11., Kiviranta. Tied: Outi Papunen, p. 050 401 5567. **Tavataan Siskolikassa:** - Avoin kahvila yksinhuoltajille tai muuten yksin lasten kanssa oleville to klo 10–13, lastenhoito järjestetty - Masukahvila odottaville äideille ma klo 12–14 alk. 7.9. - Äiti-vauva-ryhmä paritt vkojen ma klo 10–12 alk. 21.9. Tiedustelut: Outi Papunen, p. 050 401 5567, Annemari Mäkinie, p. 050 680 76

JOPA-ASUNTOLA (Jalat oman pöydän alle)
Tuettua yhteisöasumista itsenäistyneille nuorille naisille
(17–24 v.). Satakunnankatu 31 B, 3. krs, p. (03) 254 4054, jopa@tnnky.fi, www.tnnky.fi/jopa
ÄIDIKEPALVELU Kotitalousvähennyskelpoista lastenhoitoapua tilapäiseen tarpeeseen. Äidikepäivystys ma–pe klo 8–11, p. (03) 254 4045, 040 586 5045.
MONIKULTTUURINEN TOIMINTA Suomen kielen ja kulttuurin ryhmät ma–pe klo 9–15, Pirjo Toivonen, pirjo.toivonen@tnnky.fi, p. (03) 254 4021, 040 583 5037

Turun NNKY

Turun NNKY, Vähä-Hämeenkatu 12 a, 20500 Turku

TimeLessBody ma klo 17.15 Luostarivuorenkoulu, Luostarin. 13. Tiina Holopainen p. 050 5541661
Raamattu- ja keskustelupiiri kokoontuu joka toinen ma alk. 7.9. klo 14 / Säde Loimaranta ja Tuula Simola
Englannin keskusteluryhmä ti klo 16.30-18 alk. 15.9. / Timo Majuri
Kirjallisuuspiiri ma 5.10. klo 18 / Alice Munro-Karkulainen)

Vaasan NNKY

Kirkkopuistikko 30, 65100 Vaasa,
Lisätietoja: pj. Anna-Liisa Tuomi, p. (06) 317 2612 tai 050 5579624. **www.ywca.fi** (Paik.yhdistykset)
Ohjelmaillat parillisina viikkoina joka toinen viikko.
Raamattupiiri parittomina viikkoina tiistai -iltapäivinä.

Valkeakosken seudun NNKY

Lisätietoja: pj. Jaana Holm, p. 050 386 3372
jaana.holm@ehtookoto.fi; siht. Tiina Holm,
tiina.holm@tamperelainen.org, p. 040 579 2138

Vääksyn NNKY

Lisätietoja: pj. Eija Huovinen, p. (03) 766 0178, eija.huovinen@asikkala.fi tai
siht. Riitta Pehkonen p. 040 8487656
www.ywca.fi (Paik.yhdistykset)

Syyskussa Lehmonkärki-viikonloppu sekä jäseniltä 11. – 17.10. Väkivallaton viikko/lokakuu

Åbo KFUK

Information om verksamheten ger ordförande
Leila Storgård, tel. (02) 233 5258.

Pienimmän Lantin Yhteisö syksyllä 2009

21.9.2009 klo 17.30 Kuopion NNKY
22.9.2009 klo 9.30 Jyväskylän NNKY
23.9.2009 klo 18 Joensuun NNKY ja Ortodoksisen seurakunnan Ksenia naistenpiiri NNKY:n tiloissa
6.10.2009 klo 16 Helsingin ortodoksisen seurakunnan Tiistaiseura
18.10. klo 16 esillä Lahden NNKY:n ”nainen ja yrittäjyys” tilaisuudessa
21.11. klo 18 Järvenpään ortodoksella kirkolla ehtoopalveluksen jälkeen on Kati Hannulan runoesitys Neitsyt Marian runoista teemalla ”Ihan pimeää ei olekaan”. Esityksen tuotto Pienimmän Lantin Yhteisön hyväksi.

PLY:n yhteyshenkilö Outi Piironen-Backman, puh. 050 358 1298 tai (09) 2755 953
outi.piironen-backman@kolumbus.fi

Pienimmän lantin yhteisö (Fellowship of the Least Coin) PLY on maailmanlaajuinen ekumeeninen naisten rukousliike rauhan, oikeudenmukaisuuden ja sovituksen puolesta. PLY perustettiin vuonna 1956 intialaisen Shanti Solomonin toimesta. Liikkeen toimintaidea on yksinkertainen: kukin jäsen tallettaa oman maansa ”pienimmän lantin” joka kerran rukoillessaan rauhan, oikeudenmukaisuuden ja sovituksen puolesta. Kerran vuodessa lantit kootaan ja ohjataan yhteisön tilille. Varoilla tuetaan naisten projekteja eri puolilla maailmaa.

**NNKY
mukana
hiv/aids
-työssä**

Hiv/aids ja naiset on yksi tärkeimmistä maailmanlaajan NNKY-liikkeen toiminnan painopisteistä. NNKY-liitto on mukana hiv/aids-työssä pitämällä ai-hetta esillä teemapäivillä, työryhmissä, paikallisyhdistyksissä sekä Näkyvän Nainen -jäsenlehdessä.

ENNAKKOINFO: 2010 kesäkuussa on Teologinaisten ekumeeninen, kansainvälinen neuvottelu,

jossa tutustumme eri puolilla maailmaa toimivien teologinaisten esitysten ja keskinäisen vuorovaikutuksen kautta kirkkojen elämään ja toimintaan. Pe-rehdymme erilaisten kristillisten traditioiden tapaan kohdata oman aikamme haasteet. Syvennymme Raamatun äärellä kutsumuksemme vahvistamiseen. Iloitsemme yhteydestä, solidaarisuudesta ja toinen toistemme lahjoista.

Teemamme ovat:

- spiritualiteetti ja yhteisen jumalanpalveluksen juhla
- erilaisten kristillisten traditioiden rikkaus
- kutsumuksen syventyminen
- vastuamme oikeudenmukaisuuden ja jakamisen toteutumisesta maailmassa.

Kulttuurikeskus Sofia, Helsinki 8-10.6.2010

Järjestäjät: NNKY-liitto, Suomen Lähetysseura, Suomen Naisteologiyh-distys. Alustava arvio kustannuksista: 300 euroa (koko ajalta majoituksineen), 200 euroa (ilman majoitusta). Neuvottelun kieli on englanti.

NNKY-liitto ja Suomen Lähetysseura sponsoroivat neuvottelua kutsumalla omista yhteistyökirkkoistaan teologinaisia mukaan ja vastaten heidän matka- ja osallistumiskustannuksistaan. Lisätietoja:
pirjo-liisa.penttinen@ywca.fi, pirkko.poisuo@evl.fi, tuula.saaksi@mission.fi

SÄRKYVÄÄ!

NNKY-liiton julkaisema Väkivallttaman viikon materiaalli **SÄRKYVÄÄ! Miten kasvatan lapsen ilman väkivaltaa** on ilmestynyt. Anne Lagerstedtin toimittaman vihkosien voi lukea kotisivuilla www.ywca.fi. Väkivallatonta viikkoa viete-tään 11.-17.10.

Helsingfors KFUK inbjuder till distriktsdag

med doft av Helsingfors, **lördagen den 19.9.2009 kl. 11:00-18:00.**

Vi får bland annat träffa minister **Astrid Thors** och höra **Rea Anner** berätta om sin bok ”Sedd”.

Anm. till Christina Elving-Andersén senast 15.9.09 tel. 040-5450409 eller e-post christina.elving@hdo.fi.

Helsingfors KFUK, Arkadiagatan 33 A 13, 00100 Helsingfors

Nro	Teema	Aineistopäivä	Lehti ilmestyy
nro 5	VASTUU	28.9.	23.10.
	- tapahtumapalsta ajalle 23.10.–3.12.		
nro 6	JOULU	9.11.	4.12.
	- tapahtumapalsta ajalle 4.12.–15.2.		
	Lähetä lehteen tuleva aineisto osoitteella mari.hyttinen@ywca.fi .		
	Jos kyseessä on pitkä juttu, otathan yhteyttä jo ennen aineistopäivää.		

näkyvä nainen®

NNKY KFUK YWCA

Nuorten Naisten Kristillisten Yhdistysten liiton jäsenlehti
(109. vuosikerta)

Medlemsblad för Förbundet KFUK (årg. 109)

Päätoimittaja/Chefredaktör Pirjo-Liisa Penttinen

Osoite/Adress Pohjoinen Rautatiek. 23 B, 00100 Helsinki/

Norra Järnvägsgatan 23 B, 00100 Helsingfors

Sähköposti/E-post nnky@ywca.fi, mari.hyttinen@ywca.fi

Puhelin/Telefon (09) 4342 290

Telefax (09) 4342 2920

Internet www.ywca.fi

Toimitussihtööri/Redaktionssekreterare Mari Hyttinen

p. (09) 4342 2915, 050 588 6845, mari.hyttinen@ywca.fi

Taitto/Layout Mari Hyttinen

Jäsenhin-nat alkaen

70 € / yö

Hotelli Helka
Pohjoinen Rautatiekatu 23
00100 Helsinki
Puh. (09) 613 580
Fax. (09) 441 087
reservations@helka.fi
www.helka.fi

NNKY:n KALENTERI 2009

21.-26.9. Euroopan NNKY- NNKY työntekijäseminaari, Romania
24.-26.9 Ruusukuja 76, Porvoo
8.–11.10. NNKY:n järjestöpäivät, Tunturikeimiö
11.–17.10. Väkivallaton viikko / Väkivallaton lokakuu
11.–17.10. Ruusukuja 76, Tampereen NNKY
11.–17.10. Ruusukuja 76, Kauhajoki
18.–15.10. Vastuuviikko
20.-23.10 Ruusukuja 76, Seinäjoki
8.–14.11. NNKY:n ja NMKY:n rukouksen ja maailmanyhteyden viikko
20.11. Yhdistysten puheenjohtajatapaaminen, Helsinki
20.11. Uuden työntekijöiden vertaisryhmän tapaaminen, Helsinki
21.11. Liittokokous
1.12. Maailman aids-päivä
2.12. Uskalla unelmoida: Unelmanpäivä yhdistyksissä
Tutustu myös Tunturikeimiön ohjelmatarjontaan: www.tunturikeimio.fi

TUNTURIKEIMIÖ

Ensilumilta
keväthangille,
runsas latuverkosto,
lähirinteet ja
hyväntuulista
huolenpitoa
Tunturikeimiöllä

Tutustu palveluihim-me tunturikeimio.fi

myynti@tunturikeimio.fi,
puh.016 538 515,
0500 209 360,
Jerisjärventie 320,
99300 Muonio

Keski-Uudenmaan NNKY täyttää 20 vuotta

Yhdistyksen 20-vuotisjuhla on la 17.10. klo 15 Kera-valla Vapaaehtoisen Hyvinvointityön keskuksessa, Aleksis Kiven tie 19. Mukana pääsihteeri Pirjo-Liisa Penttinen.

Tervetuloa!

Toimituskunta/Redaktionsråd Arja Ilvesviita (Oulun NNKY), Lee-na Parviainen (Joensuun NNKY), Monika Pensar-Granroth (Hel-singfors KFUK), Anita Särkkä (Jyväskylän NNKY)

Tilaukset ja osoitteenmuutokset/

Prenumerationer och adressförändringar

Leila Variola p. (09) 4342 2911, leila.variola@ywca.fi

Tili/Giro 800017-55602

Painos/Upplaga 3 000

Painopaikka/Tryck Pirkanmaan Lehtipaino Oy, Tampere 2009

ISSN 1797-8149

Vuosikerta ulkopuolisille tilaajille kotimaahan ja pohjoismaihin 25 e, muualle 30 e. Vuosikerta sisältää kuusi numeroa.

För utomstående prenumeranter en årgång i hemlandet och de nordiska länderna 25 e, andra delar av världen 30 e. Årgång in-nehåller sex nummer.

Aikakausslehtien Liiton jäsenlehti.

Medlemsblad av Tidskrifternas Förbund.

10 vuotta sitten Iso-Britannian NNKY:ssä luovuttiin hostellitoiminnasta ja toiminnan suuntaa muutettiin sosiaalisen työn alueille. Southallin NNKY:n ystävälliset emännät ottivat toimintaan tutustumaan matkanneet Valkeakosken seudun paikallisyhdistyksen perustajanaiset ilolla vastaan.

Jaana Holm ja Leena Tirkkonen haluavat Valkeakosken seudulla toimia NNKY:n hengessä ihmistä lähellä, tukien ja rinnalla kulkien.

Southallin NNKY:n parakkimainen toimitila kätkee sisällensä viihtyisät tilat ja monimuotoista toimintaa.

Uusi NNKY-paikallisyhdistys verkostoitui kansainvälisesti Valkeakosken seudun NNKY haki ideoita Lontoosta

Valkeakosken seudulle perustettiin syksyllä 2008 uusi NNKY:n paikallisyhdistys. Uudet innostuneet jäsenet alkoivat heti miettiä toiminnan sisältöä ja varsinkin nuorisojäsenet toivoivat yhdistykseltä aktiivista ja myös kansainvälistä toimintaa. Tästä innostuneena yhdistyksemme alkoi suunnitella matkaa ja yhteydenpitoa Lontooseen, jossa on monipuolista NNKY:n toimintaa.

Matkan tarkoituksena oli tutustua englantilaiseen NNKY-toimintaan, erilaisiin avustuskohteisiin ja yhteistyömahdollisuuksiin ja samalla kartoittaa oman paikallisyhdistyksemme mahdollisuuksia löytää uusia toimintamalleja sekä verkostoitua kansainvälisesti. Matkaan lähti viisi innokasta eri-ikäistä NNKY:läistä ikähaarukan ollessa 18–52 vuotta.

Merimieskirkko on tärkeä kohtaamispaikka

Ensimmäinen vierailukohteemme oli Merimieskirkko Itä-Lontoossa. Siellä osallistuimme sunnuntaiaamun Jumalanpalvelukseen ja saimme kunnian myös osallistua kahden pienen suomalais-englantilaisen lapsen kastajaisiin. Kappalainen **Teemu Hälli** esitteli meille Merimieskirkon monipuolista toimintaa ja keskustelimme mahdollisuuksista yhteis- ja vapaaehtoistyöhön. Saimme toimintaamme hyviä ideoita ja erityisesti nuoret kiinnostuivat mahdollisuudesta tehdä kansainvälistä vapaaehtoistyötä yhteistyössä Merimieskirkon kanssa.

Merimieskirkko toimii aktiivisesti monella sektorilla. Se on tärkeä suomalaisten kohtaamispaikkana ja tarjoaa seurakunnallisten palvelujen lisäksi mm. majoituspalveluja, ravintolatoimintaa, Suomi-kaupan ja saunapalveluja. Lisäksi Merimieskirkko järjestää monenlaisia aktiviteetteja ja harrastustoimintaa eri-ikäisille. Siellä käy vuodessa n. 50.000 vierailijaa.

Länsi-Lontoon NNKY:n monitoimikeskus

Varsinainen pääkohteemme oli NNKY:n Länsi-Lontoon toimipiste Southallissa. Southall sijaitsee n. 30 km päässä Lontoon keskustasta länteen päin. Alueen väestöstä ainoas-

taan n. 2 % on valkoihoisia ja suurin osa on kotoisin Aasiasta, mm. Pakistanista sekä Somaliasta, Puolasta ja Kosovosta. Talo, jossa Länsi-Englannin NNKY:n toimitila on, sijaitsee monitoimikeskuksen vieressä ja näytti ulkopäin hyvin askeettiselta, mutta talon sisällä oli varsin lämminhenkinen NNKY:läinen tunnelma. Meidät otti vastaan todella ystävällinen toiminnanjohtaja **Jeannette Wood** ja paikan nuorisohjaaja.

10 vuotta sitten Iso-Britannian NNKY:llä oli paljon perinteistä hostellitoimintaa, mutta vähitellen toiminnan suuntaa alettiin muuttaa kysyntää vastaavaksi eli ihmisläheiseen ja osallistuvampaan työskentelytapaan. Hostelleja myytiin, jotta saatiin rahoitusta todelliseen auttamistyöhön.

Englannin Southallin toimipisteessä työskentelee 11 työntekijää, joiden työaika on 5 tuntia päivässä. Talon toiminta on varsin konkreettista, monipuolista, ihmistä ja arkea lähellä olevaa. Toiminnan kohteena ovat pääasiassa 11–25-vuotiaat tytöt ja naiset.

NNKY tukee arjessa selviytymistä

Southallin NNKY:n toiminta koostuu pääosin monimuotoisesta ryhmätoiminnasta, neuvontatyöstä sekä erilaisista tukitoiminnoista. Ryhmätoimintaa järjestetään esim. erilaisille äiti-lapsiryhmille, maahanmuuttajanaishille, nuorille odotaville äideille, väkivaltaa kokeneille naisille mm. keskusteluryhmien ja erilaisten toiminnallisten ryhmien muodossa, esim. kokkikurssit, harrastusryhmät ja taideryhmät. Myös vierailuja ja kotikäyntejä apua tarvitsevien naisten koteihin tehdään paljon. Samalla annetaan ohjausta ja neuvontaa ja tuetaan arjessa selviytymisessä. Usein isona ongelmana on myös maahanmuuttajien kielitaidottomuus.

Kohdennettu projektityö on myös tärkeä osa toimintaa. Tämä tarkoittaa projektin tilaajan/maksajan tarpeista lähtevää projektityötä, esim. sosiaalitoimi tilaa NNKY:ltä nuorten maahanmuuttajajäitien päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä vieraassa kulttuurissa edistävän projektin, jonka sitten NNKY toteuttaa ja palkkaa projektityöntekijän.

NNKY vahvistaa myös miesten itsetuntoa

NNKY:llä on paikallisissa kouluissa *Health Drop-in* -pistei-

tä, jotka antavat tukea ja opastusta nuorille. Heillä on periaatteena mennä tarjoamaan apua sinne, missä sitä tarvitaan. Ensimmäistä kertaa Englannissa Southallin NNKY on myös alkanut pitää ryhmiä syrjäytyneille nuorille miehille nimellä *Wise up*, joka on 10 viikon pituinen miesten itsetuntoa vahvistava kurssi. Ideana on, että mikäli miehet voivat hyvin, vaikuttaa se myös positiivisesti naisten hyvinvointiin. Pojat saavat kurssista sen käytyään myös todistuksen. Pääsimme seuraamaan tämän miesten ryhmän toimintaa, jossa tällä kertaa oli aiheena työnhaku.

NNKY tekee myös yhteistyötä alueen muiden järjestöjen kanssa. NNKY:n toiminta riippuu rahoituksesta, jota haetaan vuosittain eri instansseista mm. paikalliselta hallinnolta. Vapaaehtoisten tarve tällä alueella on erityisen haastava, sillä toimipiste sijaitsee huonojen kulkuyhteyksien päässä. Tällä hetkellä toiminnassa mukana oli vain yksi vapaaehtoinen työntekijä.

Toiminta Southallissa oli todella monipuolista, aktiivista ja ennen kaikkea innostunutta ja lämminhenkistä. Olimme todella vaikuttuneita toiminnasta. Lontoon matkamme oli kokonaisuudessaan varsin opettavainen uudelle paikallisyhdistyksellemme ja suuntaa-antava toiminnallemme, jossa haluamme jatkossa toimia ihmistä lähellä konkreettisesti auttaen, tukien ja rinnalla kulkien NNKY:n hengessä.

Jaana Holm, Tiina Holm ja Aleksina Tikkanen

Valkeakosken seudun NNKY vieraili myös Merimieskirkossa Itä-Lontoossa.